

S. Sayısı : 217

Belediyelerle bunlara bağı müesseseler ve Belediyeler bankası memurları tekaüd sandığı teşkili hakkında kanun lâyihası ve Dahiliye, Maliye ve Bütçe encümenleri mazbataları (I/435)

T. C.

Başvekâlet

Kararlar Dairesi Müdürlüğü

Sayı: 6/2648

13 - VI - 1940

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

Belediyelerle bunlara bağı müesseseler ve belediyeler bankası memurları tekaüd sandığı teşkili hakkında Dahiliye vekilliğince hazırlanan ve İcra Vekilleri Heyetince 6 - VI - 1940 tarihinde Yüksek Meclise arzı kararlaştırılan kanun lâyihası esbabı mucibesile birlikte sunulmuştur.

Başvekil

Dr. R. Saydam

Esbabı mucibe

Hali hazırda belediye memurları vazifeden ayrıldıklarında geçimlerini teğmin edecek hiç bir hakka malik değildirlir.

Vazifelerini liyakatle ifa eden ehil ve muktedir belediye memurları çalışmıyacak vaziyet ve dereceye geldikleri zaman hayat şartlarının karşılayacağı müşkülâta düşmemeleri hal ve istikballelerinden emin olmaları için tekaüd kanununa ihtiyaç vardır.

Bütün Devlet devair ve müessesatı Devlet, Devlet demiryolları, İnhisar, hususî idare, Vakıflar idaresi, Ankara ve İstanbul belediyelerinin kendi teşkilâtlarına uygun birer tekaüd kanunları vardır.

Sümerbank, Ziraat bankası gibi müesseselerde kendilerine mahsus birer tekaüd statüsüne maliktirlir.

1580 sayılı belediye kanununun 103 ncü maddesi belediye memur ve müstahdemlerinin intihab, istihdam, idareten tecziye, terfi ve taltifleri tekaüd maaşı ve tazminata müteallik hususatın nizamname ile tayin olunacağını tesbit etmiştir. Dahiliye vekâleti belediye kanununun 103 ncü maddesine istinaden 1930 senesinde belediye memur ve müstahdemleri nizamnamesi hazırlamış ve meriyete koymuştur. Belediye kanununda belediye memurlarının tekaüdlüklerine müteallik mevzuatın nizamname olacağı yazılı ise de bu kanundan sonra meriyete giren 1683 sayılı mülkiye tekaüd kanununun 68 nci maddesinde : Hususî ve mülhak bütçelerden maaş alan memurlar için ayrıca bir tekaüd kanunu yapılmaya kadar haklarında eski hükümler tatbik olunur denilmek suretile belediye memurlarının tekaüdlüklerine müteallik hükümlerin kanun mevzuu olması lâzımlı geleceğini kabul etmiştir. Bundan başka emsali müesseselerin tekaüd sandıkları kanunlarla tanzim edilmiştir.

Bu kanun belediyelerle bunlara bağı belediye müesseselerinin, belediye bankası memurlarının tekaüdlüklerine müteallik hükmü ihtiva etmektedir. Bu kanun lâyihası Cümhuriyet Halk Partisi grup umumî heyetinin 21 - V - 1940 tarihindeki teptantısında tasvib edilen Parti komisyonu raporundaki esaslar tamamen nazarı dikkate alınarak hazırlanmıştır.

Bu kanun; verilecek tekaüd, yetim, malûliyet maaşlarile ikramiye ve tazminatın bir nizamname ile tanzimi ihtiyaca daha uygun ve bütün hükümleri teferruatile tesbit mümkün olacağı düşünülerek tertib edilmiştir.

Sandığın bu kanundan istifade edecek olan memurlara teğmin edeceği hak ve menfaatler Devlet demiryolları, İnhisarlar idaresi gibi diğer Devlet müesseseleri memurlarına verilen hak ve menfaatlerin uygun olması hususunda Parti komisyonunun arzusuna vekâletimizce de iştirak edilmiş ve bu esas üzerine tahrir edilmiştir.

Lâyhada tekaüd sandığının idare şekline aid hükümler konmuş, müstakillen sandık idare heyetinin teşkili, heyet reisi ve azalarının maaş ve ücretleri sandığa malî külfet tahmil edeceği düşünülerek sandık idare meclisi vazifesi Belediyeler bankası idare meclisine verilmiştir.

İdare meclisi reis ve azalarına bu munzam vazifelerinden dolayı ayrıca ücret verilmeyecektir.

Lâyhanın 10 neu maddesinde tekaüd sandığının gelir ve sermayesinin kaynakları tesbit edilmiş belediye memurlarından aylıklarının tutarından % 5 aidatı tekaüdiye kesilmesi kabul edilmiştir.

Maaşattan aidatı tekaüdiye kesilmeden belediye tekaüd kanununun meriyete vazı belediyelere altından kalkamayacakları derecede malî külfet tahmil edeceğini düşünen vekâlet bütün arzusuna rağmen buna imkân bulamadı. Esasen Devlet demiryolları, İnhisarlar gibi teşekküllerde de tekaüd sandığı teşkiline aid kanunlar, memurin aylıklarından % 5 aidatı tekaüdiye kesilmesini kabul etmiş olduğuna göre diğer müessese tekaüd sandığı hükümlerine uygundur.

Lâyhanın 10 neu maddesinde tesbit edilen gelirlere ilk senelerde senede 300 000 lira kadar varidat teğmin edilecek ve zaman geçtikçe sermayeteraküm edecek, bunun faizi yüz binlerce lirayı bulacaktır.

Halen belediyeler 1817 maaşlı ve 2177 ücretli olmak üzere 3994 memur mevcuttur. Bu mikdar içinde belediye reisi gibi intihabla iera mevkiine getirilen, hademe, tanzifatçı gibi muvakkat müstahdemin dahil değildir.

Lâyhada prensib itibarile daimî aylıklı memurların tekaüd haklarından istifade edebileceği, muvakkat müstahdeminin kanun dışında kalacağı kabul edilmiştir.

Şimdi belediyelerimizde hangi memurların maaşlı veya ücretli olacağına dair bir teşkilât statüsü mevcut bulunmadığı cihetle de belediyelerimiz kendi telâkki ve anlayışlarına göre bazı yerlerde daimî vazife görenlere ücret verilmekte bazı yerlerde de muvakkat hizmet görenlere maaş unvanı altında aylık tediye edilmektedir. Bu sebeble bu kanundan hangi memurların istifade edebileceğinin Dahiliye vekâletince tayin edilmesi muvafık görülmüş ve bunu teğmin edecek madde vaziedilmiştir.

Belediye memurlarının teadül derecelerine göre adedi 15 nei ve 9 neu dereceler arasında ekseriyet teşkil etmektedir. 1 ilâ 4 neu derece arasında memuriyet mevcut değildir. Beş, altı, yedinci derecelerdeki memurların adedi yekûnu 25 i tecavüz etmemektedir. Bu itibarla belediye memurlarının tekaüd maaşlarına bu lâyiha ile derpiş edilen varidat kaynaklarının kifayet edeceği neticesine varılmaktadır.

Lâyiha bu kanunun meriyetinden sonra filen 30 sene belediyelerle bunlara bağlı müesseselerde ve Belediyeler Bankasında hizmet edenlerin tekaüd haklarını kabul etmektedir.

Bu kanunun meriyetinden evvel geçmiş hizmetler nazarı dikkate alınmayacaktır. Ancak lâyhanın muvakkat maddesinde tasrih edildiği gibi bu kanunun meriyetinden evvel 10 sene veya daha fazla belediye ve belediyeye bağlı müesseselerde ve Belediyeler bankasında hizmet edibte bu müddet içinde aldıkları aylıkların % 5 ni aidatı tekaüdiye olarak borçlanıp tediye edenler bu müddet mikdarınca tekaüd haklarını ihraz etmiş olacaklardır. Bu vaziyet ve hesaba göre 30 sene sonra bu günkü varidat esası dahilinde dokuz milyon lirayı müteceviz sermaye birikecektir.

Sandığın veznedarlık vazifesini Belediyeler bankası ücretsiz ifa edecektir.

3017 sayılı sıhhat ve içtimâî muavenet vekâleti teşkilât kanununun 81 ve 82 nei maddelerile 900 sayılı ve 2264 sayılı kanunların hükümleri mahfuz tutulmuştur.

Bilûmum belediye müesseselerinde çalışan memurlar bu kanun hükümleri dahiline alınmıştır.

Parti komisyonunun 18 - V - 1940 tarihli raporunun 2 numaralı fıkrasında İstanbul ve Ankara

belediyelerinin elektrik, su ve otobüs işleri gibi müesseselerinin de bu kanunun şümülüne idhali derpiş edilmişse de yapılan tedkikatta İstanbul elektrik tramvay ve tünel idareleri teşkilât ve tesisatının İstanbul belediyesine devrine dair 16 haziran 1939 tarih ve 3645 numaralı kanunun 9 ncu maddesinde İstanbul elektrik, tramvay ve tünel işletmeleri umum müdürlüğünün diğer Devlet müesseseleri memurları tekaüd sandıklarına dair olan hususî kanunlarla müesseseler ve memurlar için kabul edilen vecibe ve hak ve menfaatleri geçmemek üzere kendi memurları için bir tekaüd sandığı teşkiline mezun olduğu ve bu hususun bir nizamname ile tesbit olunacağı yazılı bulunduğu cihetle bu idarenin bu lâyiha hükmü dışında bırakılıp tekaüdüğe müteallik muamelât 3645 sayılı kanun çerçevesi dahilinde tanzim edilecektir.

İstanbul belediyesine bağlı su ve otobüs gibi diğer müesseselere gelince, İstanbulda hukukî şahsiyeti haiz bir otobüs işletme müessesesi mevcut değildir. İstanbul mahallî idaresi memurlarile Ankara belediyesi memurları bu kanunun şümülü dışında bırakılmıştır.

Bütün belediyelerdeki bu kanunun şümülü haricinde kalan muvakkat müstahdemlerin tekaüdlüklerine müteallik vaziyetlerin 1580 sayılı belediye kanununun 15 nci maddesinin 70 nci fıkrasına tevfikân tanzim edilecektir.

Dahiliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Dahiliye encümeni

Esas No. 1/835

Karar No. 6

13 - XII - 1940

Yüksek Reisliğe

Dahiliye vekilliğince hazırlanıp İcra Vekilleri Heyetinin 13 haziran 1940 tarih ve 6/2648 sayılı kararıyla Büyük Millet Meclisi Reisliğine sunulan ve encümenimize havale buyurulan belediyelerle bunlara bağlı müesseseler ve belediyeler bankası memurları tekaüt sandığı teşkiline dair kanun lâyihası encümence tetkik ve müzakere edildi.

Bilümum Devlet daire ve müesseseleri, Devlet demiryolları, inhisarlar, hususî idare, Vakıflar idaresi, Sümerbank ve Ziraat bankası gibi müesseselerin kendi teşkilât vazifelerine uygun birer tekaüt kanunları olduğu Ankara ve İstanbul belediye memurları Devlet memurları gibi tekaüt haklarına sahip kılındığı halde gördükleri iş itibarıyla bunlardan farklı olmayan ve bu müessesat gibi amme hizmetinin ifa etmekte bulunan belediyeler şimdiye kadar bu haktan mahrum kalmışlardır.

Gerçi belediye kanununun 103 ncu maddesi belediye memurlarının intihap ve tayin, istihdam, terfi, tecziye ve taltifleriyle tekaüt maaş veya tazminata müteallik hususların bir nizamname ile tayinine salâhiyet vermiş ve böyle bir

nizamname yapılmış ise de bu nizamnamede tekaütlük veya tazminat esaslarına dair bir hüküm konmamış belediyeler kanunundan muahhar olan 1683 numaralı mülkiye tekaüt kanununun 68 nci maddesine istinat eden bir tekaüt kanunu yapılması daha muvafık görülmüştür.

Lâyiha, Halk Partisi Grubu Umumî Heyetinin tasvip buyurduğu Parti komisyonu raporundaki esaslar dahilinde ve Devlet demiryolları ve İnhisarlar umum müdürlükleri tekaüt kanunlarından istifade etmek suretile tanzim olunmuştur.

Bu kanun belediye memurlarının istikbal ve atilerini koruma bakımından memuru, yarının endişesinden kurtaracağı gibi vazifelerine ve mesleklerine tamamen bağlanmak suretile de belediyeçilliği bir mesleki mahsus haline getirebilecektir.

Teklifi kanununun mütealliklerinden anlaşılacağı veğhile bu kanun hususî kanunlarla tekaütlük hakkını iktisap etmiş olan Ankara ve İstanbul Belediyelerile bunlara bağlı müesseseleri hariç bırakmak şartıyla diğer bilümum belediyelerle bunlara bağlı müesseseler ve Belediye bankası

memur ve daimî müstahdemlerini şümülü dahiline almaktadır.

Bir bakışta bir birinin aynı olan bünye, teşkilât ve vazife itibarile de vahdet gösteren bir camiadan bir kısmı hakkında başka ve diğer bir kısmı hakkında daha başka hükümler kabul etmek evvelâ hak sonra intizam noktasından mahzurlu telâkki edilebilirse de Ankara veya İstanbul Belediyelerinin malî vaziyetlerinin müsaadesi dolayısıyla memurlarına hiç bir külfet tahmil etmeden tekaütlük hakkını tesis edebilmesi ve diğer belediyelerin memurun muavenetine arzı iftikar etmeden - sırf kendi varidatlarile - bu hakkı tesise imkân bulamamaları tabiatile bu tefriki husule getirmektedir.

Bu kanunla teşkil edilecek olan tekaüt sandığının malî vaziyeti inkişaf ettikçe aradaki bu farkı - belki zamanla - bertaraf etmek mümkün olabilecektir.

Maddeler hakkındaki mütalealarımıza gelince: Lâyihanın birinci maddesi ile 20 nci maddesini yekdiğerinin mütemmimi addeden Encümenimiz bu iki maddeyi tevhit ederek sandığın teşekkülü ile bu sandığa dahil olacak memurların vaziyetlerinin bir maddede tayinini muvafık görmüş birinci maddeyi bu esas dahilinde yeniden tanzim etmiştir.

İkinci madde aynen üçüncü maddenin (C) fıkrasında yazılı yetim kelimesinden sonra (ve dul) kelimesini ilâve ederek dördüncü maddenin son fıkrasında fahrî kelimesi yerine (ücretsiz) kelimesinin ilâvesile beşinci madde aynen, altıncı maddede yetim kelimesinden sonra (ve dul) kelimesinin aynı maddede tazminat kelimesinden sonra (iade edilecek aidat) ibaresinin ilâvesile yedinci, sekizinci, dokuzuncu maddeler aynen, onuncu, maddenin (B) fıkrasında yazılı % 5 kelimesinden sonra bir (ler) kelimesinin aynı maddenin (E) fıkrasında memur ve müstahdemlerden sonra (İlk aya ait tefrik edilecek terfi ve zam farkı) ibaresini ilâveten tadil ederek ve aynı maddeye yeniden 12 nci maddede yazılı âmiri ita ve muhasiplerden cezaen alacak % 10 larm da sandık gelirleri meyanına alınmasını ve 11 nci maddenin aynen kabulünü tasvip etmiştir.

12 nci maddenin (A) fıkrası sandık gelirlerini teşkil eden maddeler arasında yeniden vazifeye alınacakların ilk aylıklarından kesilecek % 25 lerle bu kanun hükümlerinden is-

tifade edecek memur ve müstahdemlerin aylıkları tutarından her ay kesilecek % 5 leri ve terfi eden veya zam gören memur ve müstahdemlerin terfi ve zam farklarını bu kanunda tayin edilen müddet zarfında Belediyeler bankasına göndermeyen âmiri ita ve muhasiplerden bu paranın % 10 fazlasile cezaen tahsilini ve bu tahsilâtın da aleltilak en büyük mülkiye memuru tarafından Tahsili emval kanununa tevfiikan yapılmasını âmir bulunmaktadır.

Encümenimiz bazı mahallerde belediye reisliğinin de aynı zamanda en büyük mülkiye memurunun uhdesinde bulunduğunu nazarı dikkate alarak her hangi bir ihtilâta mahal bırakmamak için bu fıkraya (Banka umum müdürlüğünden vaki olacak işar üzerine) ibaresinden sonra (Vilâyet ve belediye riyaseti makamlarının aynı şahıs uhdesinde bulunduğu takdirde Dahiliye vekili kazalarda aynı vaziyet mevcut olduğu takdirde de vali aksî halde) fıkrasını ilâve etmek zaruretini hissetmiştir.

Aynı maddenin (B) fıkrasında yazılı (G) harfinden evvel 10 neu maddeye yeniden ilâve edilen (H) harfini ilâve etmiş ve bazı kelime tadilatı yapmıştır.

13 nü maddeyi vuzuh temini maksadile tadilen yazmış ve 13 nü maddede bazı kelime tadilatile beraber ve en son fıkrada (hiç bir suretle haciz ve temlik edilemez) fıkrasındaki temlik kelimesinin istihdaf ettiği maksadı tavzihan (hiç bir suretle haciz) ibaresinden sonra (haczedilemeyeceği gibi bu kanun hükümlerine tâbi bulunan memur ve müstahdemlerin kendi mevduatını ahara temlike hakları olamaz) fıkrasını ilâveye lüzum görmüş, 15 ve 16 nci maddeleri aynen kabul etmiştir.

Teklifi kanununun 17 nci maddesi belediye memur ve müstahdemlerle Belediyeler bankası memurlarının tekaütlükleriyle buna müteferri muamelâtın Devlet demiryolları ve mümasili müessesat tekaüt sandığı kanun ve müzeyyelâtı esasları dahilinde ve bir nizamname ile tespitini kabul etmektedir.

Tekaüt, dul, yetim maaşlarının nisbet ve vaziyetlerinin tayini ve tahsis muamelesinin şekli ierasına ait muamelâtı bir kanun mevzuu telâkki eden encümen gerek tekaüt ve gerekse dul ve yetim maaşlarının sureti tahsis ve nisbetleri hakkında bütün ahkâmı ihtiva etmek

üzere yeniden bazı maddeler ilâvesine mecburiyet görmüştür.

Encümenimiz 39 ncu maddeyi Belediyeler imar heyetine bağlı fen şefliği kadrosunda bulunan memur ve müstahdemlerin bu kanundan istifade edebilmelerini temin için tedvin etmiştir. Fen şefliği namı altında çalışan heyet, tarzı teşekkülleri itibarile belediyelerin imarına teallük eden bütün işleri ifa ettiği gibi ücretlerini de Belediyeler bankası bütçesinden almaktadırlar. Aynı bütçeden maaş alan bir kısım memurlara hakkı tekaüdiye verilmesi ve bir kısmının bu haktan mahrumiyeti teeviz olunamayacağı gibi fen şefliğine alınacak liyakatli memurları bulmakta müşkülâtı mucip olacağından böyle bir maddenin tanzimini faydalı bulmuştur.

41 nci maddeyi bir nizamname tanzimine imkân vermek ve 42 nci maddeyi de belediye memurlarının teşkil işlerini biran evvel yaptırarak bu kanun hükümlerinden istifade edebilecek memurları tayin edebilmek maksatlarla bu maddelerin tanzimini zarurî telâkki etmiştir. Kanunun diğer maddelerini aynen kabul etmiştir.

Bermucibi havale Maliye encümenine tevdi buyurulmak üzere Yüksek Reisliğe takdim kılınır.

Dahiliye En. R.	R. V.	Bu M. M.
Tekirdağ	Çoruh	Erzurum
<i>C. Uybadın</i>	<i>A. Tüzün</i>	<i>M. H. Göle</i>
Kâtip		
Yozgad	Ankara	Ankara
<i>S. Korkmaz</i>	<i>F. Daldal</i>	<i>E. Ergün</i>
Antalya	Balıkesir	Bursa
<i>T. Sökmen</i>	<i>S. Uzun</i>	<i>F. Güvendiren</i>
Çanakkale	Erzurum	Erzurum
<i>S. Korkmaz</i>	<i>F. Daldal</i>	<i>E. Ergün</i>
Gazianteb	İçel	Konya
<i>Dr. A. Melek</i>	<i>T. C. Beriker</i>	<i>Ş. Ergün</i>
Kütahya	Malatya	Mardin
<i>S. Ertem</i>	<i>E. Barkan</i>	<i>E. Ergün</i>
Trabzon	Zonguldak	Zonguldak
<i>S. Abanozoğlu</i>	<i>İ. E. Bozkurd</i>	<i>R. Vardar</i>

Antalya

Çorum

Memur iken hemşehrilerinin arzu ve talebi üzerine belediye riyasetine geçirilen memurların belediye riyasetinde bulunduğu müd-

detin Devlette geçen hizmet müddetlerine ilâve edilmesi kanaatindeyim.

İ. Kemal Alparsar

R. Kaplan

Tokad

Aşağıdaki kayitlerle:

1 - Sandık bütçesi banka idare meclisi tarafından yapılmalı ve Dahiliye vekâleti tarafından tetkik ve tasdik olunmalıdır. Bu suretle bu teşekkül belediyeler gibi umumî idarenin idarî vesayeti altına, girmiş olur.

2 - Tekaüt ve yetim maaşlarının tahsisi muamelesi memurun mensup bulunduğu belediye encümenlerince yapılmalı ve Dahiliye vekâleti tarafından tetkik ve tasdik olunmalıdır. Dahiliye vekâletinde müteşekkil bir büro zaten Dahiliye teşkilâtındaki memurların bu muamelelerini yaptıkları gibi hususî idarelere mensup memurların ve muamelelerini yapmaktadır. Bu suretle yapılacak tahsis muameleleri hakkında haksızlığa uğradıklarına kani olanlar Devlet şûrasına müracaatla haklarını aramak imkânını bulurlar.

Sandık, varidatı toplamak ve tahsis edilen maaşları, ödemek işle meşgul olmalıdır. İdarî bir makam olmayan sandık maaş tahsisi gibi bir idarî işte idarî makamlar kadar ehliyet gösteremeyeceği gibi haksızlığa maruz kalanların bu haksızlıklarını tashihe de imkân mevcut değildir.

3 - Belediye vazifelerini gören bir kısım memurların bu kanun hükümlerine ve bir kısmının da mülkî ve askerî tekaüt kanunu hükümlerine tâbi tutulması ve bir kısım memurların maaşlarından yüzde beş kesilirken diğerlerinden bir şey kesilmemesi ne hakka, ne de madelete uygun olamaz. Ayrıca memleket içinde imtiyazlı memurlar meydana getirmekte de memleket için zarardan başka bir şey tasavvur edilemez.

4 — İstanbul ve Ankara belediyeleri memurlarının mülkî ve askerî tekaüt kanunu hükümlerine ve diğer belediyelerin de bu kanun hükümlerine tâbi tutularak aynı vazifeleri ifa ile mükellef daireler arasında ikilik yapmak ve bir kısmındaki memurları imtiyazlı saymak ta memleket hesabına faydeli ve hayırlı bir iş olmaz.

İkide bir umumî bütçe yardımlarını isti-

yen ve nail de olan İstanbul ve Ankara belediyelerinin varidatları esasen henüz kendi vazifelerini tamamen yapacak haddi aşmış ve bütün imar ve tezyin işlerini bitirip artık sıra memurlarının daha fazla terfiini düşünmeğe

gelmiş de değildir ki böyle bir ikilik ihdası meselesi üzerinde durulsun. Belediyeler arasında meydana gelen bu ikiliğin kaldırılması lüzumuna kaniim.

Galib Pekel

Maliye encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Maliye encümeni

Esas No. 1/435

Karar No. 25

26 - III - 1941

Yüksek Reisliğe

Belediyelerle bunlara bağlı müesseseler ve Belediyeler bankası memurları için bir tekaüt sandığı tesisi hakkında Dahiliye vekilliğince hazırlanıp İcra Vekilleri Heyetince 6 - VI - 1940 tarihinde Büyük Millet Meclisine arzı kararlaştırılan kanun lâyihası Encümenimize de havale edilmiş olmakla Dahiliye vekili hazır bulunduğu halde tetkik ve müzakere olundu.

«Beldenin ve belde sakinlerinin mahallî mahiyette müşterek ve medenî ihtiyaçlarını tanzim ve tesviye ile mükellef olarak nüfus ne miktar olursa olsun kaza ve vilâyet merkezlerinde ve nüfusu iki binden fazla olan yerlerde belediye teşkilâtı» vücade getirilmesini «mecburî» tutan belediye kanununun 103 ncü maddesi «Belediye memurlarına vazifeden çıktıktan sonra verilecek tekaüt maaşı ve tazminat» ve saire hakkında bir nizamname yapılmasını emretmekte ise de bu kanunun bu hükmü şimdiye kadar yerine getirilememiş, ve ancak, amme hizmetlerinden pek çoğunu ifa ile mükellef bulunan belediyelerde belediyeciliği meslek edinmiş memurların yetişmesi ve yetişenlerin istikbalinin de emniyet altında bulunması, kendilerine tanınmış olan tekaüt hakkından biran evvel istifade etmelerine vabeste ve bu hakkın ise 1683 numaralı kanunun 68 nci maddesine nazaran yeniden bir kanun tedvini suretile temini mümkün bulunmuş olduğundan elyevm tekaüt hakkı müktesep bulunan Ankara ve İstanbul belediyelerle bunlara merbut müesseseler memurları hariç bırakılarak diğer bilûmum belediyelerle bunlara bağlı müesseseler ve Belediyeler bankası memur ve daimî müstahdemleri için bir

tekaüt sandığı ihdası hakkında gerek Hükûmet ve gerek Dahiliye encümenince serdedilen mütealealara Encümenimizce de iştirak edilerek Dahiliye encümeninin tadil ettiği lâyiha üzerindeki maddelerin müzakeresine geçilmiştir.

Belediyelerle bunlara bağlı müesseseler ve Belediyeler bankası memur ve daimî müstahdemleri için tesis olunmakta bulunan bu sandığa belediyeler imar heyetine bağlı fen şefliği kadrosunda çalışan memur ve daimî müstahdemlerin de iştirâki Encümenimizce muvafık görülmüş olduğundan birinci madde buna göre tadil edilmiştir.

Bu esnada, Hükûmet memuru iken belediye hizmetine giren veya belediye reisi intihab olunanların da sandığa iştirâki Encümenimiz azasından bazıları tarafından ileri sürülmüş ve bu bapta cereyan eden müzakere neticesinde:

1 - 1683 numaralı Tekaüt kanunu ile Belediyeler tekaüt sandığı kanunu arasındaki bün-yeye farkının böyle karşılıklı bir kabule müsait olmadığı;

2 - Belediye reisliği intihaba müstenit ve muvakkat olup tekaütlük statüsünün umumî prensiplerile kabili telif bulunmadığı kanaatine varılmıştır.

İkinci maddenin son fıkrasına - Üçüncü maddenin (D) fıkrasında sandık bilânçosunun tetkik ve tasdik edilmek üzere banka umumî heyetine tevdi edileceği tasrih edilmiş olmasından dolayı - «Umumî heyeti de umumî heyettir» cümlesi eklenmiş, üçüncü maddenin (B) fıkrasına «Tetkik» kelimesinden sonra «Etmek» kelimesi ilâve edilerek bu madde ile 4 ncü 5

nci, 6 ncı, 7 nci maddeler aynen ve maaş müstahdiklerine mahallerinde tediye yapılacağına dair olan 8 nci madde, maaşlarının ikametgâhlarına en yakın banka veya belediye vizesinden ödeneceğinin ilâvesi suretile, 9 neu maddeler aynen ve 10 neu maddenin (C) fıkrasında memurları tadviz eden müesseselerce kendi bütçelerinden ayrılacak sandığa yatırılacak olan paranın bir defaya mahsus olmayıp her sene tefrik ve tahsis olunacağına her hangi bir iltibasa mahal vermeyecek surette tadviz maksadile yüzde beşlerin» den sonra gelen «Bir» kelimesi kaldırılarak «Sandığa» kelimesini müteakip «Her sene» kelimeleri konularak bu maddenin diğer fıkraları ve 11 nci madde keza aynen kabul edilmiştir.

12 nci maddenin (A) fıkrasında kesilen paraların on beş gün içinde Belediyeler bankasına gönderileceğinden paraların bankada bulundurulacağı tarihin mi yoksa yola çıkarılacağı tarihin mi kastedilmiş olduğu hakkında cereyan eden müzakere neticesinde maksadın bu paraları yola çıkarmaktan ibaret ve bu keyfiyetin de telgraf ve teyit mektubu ile bankaya işarı tabii olup malûm usullerle nakledilecek olan paraların on beş gün içinde bankaya vürütmesinden ne ita âmirin ve ne de muhasibin mesul tutulmayacağı anlaşılaraq fıkra metninde tadvil icrasına lüzum görülmemiş, yalnız (B) fıkrasında «Gönderilmeyen» kelimesi «Göndermeyen» şeklinde tadvih edilmiş ve bu madde ile 13 ncü, 14 ve 15 nci maddeler aynen kabul edilmiştir.

16 ncı maddenin, memur ve müstahdemlerden yapılacak tevkifatın arttırılması hakkında İcra Vekilleri Heyetini salâhiyettar kılan ilk fıkrasına - tevkifat hini hacette eksiltilebileceği cihetle - «Arttırılması» kelimesinden sonra «veya eksiltilmesi» kelimesi ilâve edilerek kabul olunmuş ve tekaüt aylığından istifade edecek olanların, birinci maddede tayin edilmiş olmasına mebni, bunların bir kerre daha tadvil lüzum görülmiyerek 17 nci madde «Bu kanuna göre tekaüt aylığı tahsis olunabilmek için» ve mezkûr maddenin (B) fıkrasına kâfi sarahat verilmiş olmak üzere bu fıkrada «Fîlî hizmeti yirmi seneyi doldurmak ve aynı zamanda vazife göremeyecek derecede malûliyetle uğramış olmak» şeklinde tadvil edilmiş ve

(C) fıkrasındaki «Belediyece veya Bankaca» tabirleri yerine - Belediye, banka ve fen şefliğini mütemadiyen tekrarlamamak maksadile - «İdarelerce» tabiri ikame edilmiş, müteakip maddelerde de «Belediye ve banka» kelimeleri tekerür ettikçe bunlar yerine «İdarelerce» kelimesi konulmuş ve sandığa iştirâk senelerile aylık nisbetlerini gösteren sütunların yerleri de iştirilmiştir.

19 neudan 31 nciye kadar 12 maddede rastlanan tadvir ve tebyiz hatalarının tadvihinden sonra bu maddeler de aynen kabul edilmiş ve 31 nci madde, maksadı sarahatle ifade etmemekte olduğundan «her ne suretle olursa olsun tekaüt olanlarla tekaüt iken ölenlerin dul ve yetimlerine maaş tahsis edilinceye kadar ilk aylığın yüzde ellisi avans olarak verilir.» şeklinde tadvil olunmuştur.

32 nci, 33 ncü, 34 ncü, 35 nci 36 ncı maddeler iktiza eden kelime tadvihlerinden sonra aynen ve 37 nci maddenin 4 ncü fıkrasında «900 numaralı kanun hükmü mahfuzdur» cümlesi kaldırılıp aynı hükmü tekrarlayan son fıkrası ayrı bir madde haline ifrag ve tadvir şekli tadvil edildikten sonra eski 38 nci maddeye 39 rakkamı verilmiş ve eski 39 neu maddenin ihtiva ettiği hüküm birinci maddeye nakledilmiş olduğundan lüzumsuz addolunmuş, 40, 41, 42 nci maddeler aynen kabul edilmiştir.

Muvakkat maddenin birinci fıkrasına «belediyelere bağı müesseselerde» cümlesine «ve belediye imar heyeti fen şefliğinde» cümlesi eklenmiş, A fıkrasında «meriyetten evvel» yerine «meriyetten itibaren» şekli verilmiş ve C fıkrasının 3 ncü cümlesine «tazminatından» kelimesinden sonra «bakiye» kelimesi ilâve edilerek diğer maddeler aynen kabul olunmuştur.

Havalesi veğhile Bütçe encümenine tevdii ricasına Yüksek Reisliğe tadvim olunur.

Maliye E. Reisi	M. M.	Kâtip
İstanbul	Malatya	Kastamonu
A. Bayındır	N. Baydar	H. Dicle
Bursa	İzmir	Kırklareli
Dr. G. Kahraman	K. Dursun	H. Kuleli
Kırşehir	Malatya	Tokad
M. Seyfeli	M. N. Zabcı	C. Kovalı
Van	Zonguldak	
İ. Arvas	Y. Z. Özençi	

Bütçe encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Bütçe encümeni

Mazbata No. 119

Esas No. 1/435

11 - VI - 1941

Yüksek Reisliğe

Belediyelerle bunlara bağlı müesseseler ve Belediyeler bankası memurları tekaüt sandığı teşkili hakkında Dahiliye vekilliğince hazırlanıp Başvekâletin 13 - VI - 1940 tarih ve 6/2648 sayılı tezkeresile Yüksek Meclise sunulan kanun lâyihası Dahiliye ve Maliye encümenleri mazbatalarile birlikte encümenimize tevdi buyurulmakla Dahiliye vekili Fayık Öztrak ve bir kısım celselerde Mahallî idareler umum müdürü ve Maliye vekâleti namına Bütçe ve malî kontrol umum müdürü hazır oldukları halde tetkik ve müzakere olundu :

Lâyiha, İstanbul ve Ankara hariç olmak üzere şimdiye kadar hiç bir tekaüt teminatına mazhar olmayan belediyelerle bunlara bağlı müesseseler ve Belediyeler bankası memurlarının da mümâsili amme müesseselerinde olduğu gibi bu haktan istifadelerini temin etmek maksadile tanzim edildiği Hükûmetin mucip sebepler lâyihasının ve encümenler mazbatalarının tetkikından ve alınan izahlardan anlaşılmağa lâyiha encümenimizce de esas itibarile kabul edilmiş ve Maliye encümeni metni müzakereye esas tutulmuştur.

Yapılan müzakere neticesinde lâyiha üzerinde aşağıda arz edilen bazı değişiklikler vücade getirilmiş ve bu hususta benzeri bilûmum tekaüt sandıkları için esas ittihaz edilen Devlet demiryolları Tekaüt sandığı hükümleri göz önünde bulundurulmuştur.

Birinci madde ufak bir kelime değişikliğiyle aynen kabul edilmiş, ikinci maddede sandığın Dahiliye vekâleti murakabesinde olduğu tebarüz ettirilmiş ve belediyeler bankası murakiplerinin de bu sandığın murakipleri olduğuna dair bir kaydın maddeye ilâvesi ile sandığın murakabe organları temin edilmiştir.

Üçüncü maddenin A ve B fıkraları birleştirilmek suretile maksat daha vuzuh ile ifade edilmiş, dördüncü maddeye murakipler kelimesi ilâve edilmiş, beşinci maddede hükme tesir etmeyen bir ibare değişikliği yapılmış ve altıncı madde aynen kabul edilmiştir.

Bu lâyiha mucibince müstehaklara verilecek paraların ikamet ettikleri mahallerde tediyesi esası kabul edildiğine göre Belediyeler bankasının bunu emin göreceği vasıta ile tediyeye ettirmesi tabii bulunduğundan encümenimizce maddede bu cihetin tasrihine lüzum görülmemiş ve sekizinci madde bu hususa ait kaydın kaldırılması ve dokuzuncu madde aynen kabul edilmiştir.

Onuncu maddede sandığın gelirleri mevzu bahis olup sermayeye müteallik bir kayıt bulunmadığından maddenin başından sermaye kaydı çıkarılmış ve bazı ibare değişiklikleri yapılarak madde kabul edilmiştir.

On bir, on iki ve on üçüncü maddeler aynen kabul edilmiş ve 14 ncü madde olarak Hükûmetin teklifi Devlet demiryolları Tekaüt sandığında ahiren kabul edilen tadilâta uygun bulunduğundan tercih edilmiştir.

On beşinci madde bir kelime değişikliğiyle kabul edilmiş, ancak 4001 sayılı kanun ile bu sandıkların mevcudatından ihtiyaçları fevkindeki kısmın % 5 faizli Hazine bonolarına yatırmak mecburiyeti vazedilmiş bulunduğundan maddeye bu kanun hükmünün mahfuziyetine dair bir fıkra ilâve edilmiştir.

Sandığın her beş yılda malî vaziyetinin tetkiki neticesine göre yapılacak tadilâtın müesses ve kanunen müemmen hakların tenkisi veya tezyidine matuf bulunması itibarile yine bir kanun ile yapılması esası Encümenimizce muvafık görülmüş ve 16 ncı madde bunu temin edecek şekilde yazılmıştır.

Belediye memurları ücretli barem esasına göre tensik edilmiş ve ücretli memurların aldıkları aylık ise maaşlılara nazaran bir derece yüksek bulunmuş olmasına göre bu memurların tekaütlüklerine son aldıkları aylığın esas tutulması, maaşlı memurların fevkinde bir hakka mazhariyetlerini istilzam edeceğinden diğer emsali müesseselerde olduğu gibi buna mahal vermemek üzere buldukları derecenin bir derece dunundaki tekaüt maaşına nail ola-

çakları tasrih edilmiş ve 1683 sayılı kanunun 4 ncü madesine bağlı cetvelin ikinci ve üçüncü devrelerine atf yapan hükümleri de bu devreler evvelce 3835 sayılı kanunla kaldırılmış bulunduğundan maddeden çıkarılmıştır.

On sekizinci madde aynen kabul edilmiş ve on dokuzuncu madde Devlet Demiryolları tekaüt kanununa mütenazır bir şekilde tadil edilerek kabul edilmiştir.

20, 21 ve 22 nei maddeler aynen kabul edilmiştir.

23 ncu maddede tavzih maksadile bir değişiklik yapılmış ve 24 ncu madde Devlet Demiryolları tekaüt kanununun 22 nei maddesini tadil eden 4001 sayılı kanunun yedinci maddesine mütenazır olarak yazılmıştır.

25 nei madde aynen kabul edilmiş, yirmi altıncı madde 24 ncu madde ile temin edilmiş bulunduğundan kaldırılmıştır.

27, 28 ve 29 neu maddeler 26, 27 ve 28 nei maddeler olarak aynen ve otuzuncu madde bir kelime değişikliğiyle 29 ncu madde olarak kabul edilmiştir.

Dahiliye encümeninin 31 nei madesi mevzuata uygun bulunduğundan 30 ncu madde olarak aynen ve Maliye encümeninin 32 nei maddesi de 31 nei madde olarak aynen kabul edilmiştir.

33 ncu maddede bir ibare değişikliği yapılarak 32 nei madde olarak kabul edilmiştir.

30 sene filî hizmeti olanların mecburî tekaütlüğü hiç bir sandıkta kabul edilmemiş ve esasen bu gibilerin lüzumu halinde tekaüde sevkedilmeleri 17 nei madde ile temin edilmiş olduğundan bu kayıt kaldırılmak suretile 34 ncu madde 33 ncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

35, 36, 37, 38, 39 ve 40 nei maddeler 34, 35, 36, 37, 38 ve 39 neu maddeler olarak aynen kabul edilmişlerdir.

41 nei madde muvakkat mahiyette olması itibarile muvakkat madde haline konarak birinci

muvakkat madde olarak kabul edilmiştir.

İkinci muvakkat madde ile kanunun meriyete girdiği tarihte müstahdem bulunan memurların evvelce bu hizmetlerde geçirdikleri müddetin on senesini muayyen şartlarla tekaütlük müddetine ilâve ettirebilecekleri hükmü vazedilmektedir. Diğer encümenlerce bu müddetin ilk beş senesi mecburî mahsup muamelesine tâbi tutulmakta ve ikinci beş senesi memurların ihtiyarına bırakılmakta ise de mümasil sandıklarda bu mecburî hükmün memurlar üzerinde yaptığı tazyik gözönüne alınarak bu on senelik müddetin tamamen memurların arzularına bırakılması tercih edilmiş ve diğer esaslar muhafaza edilmek suretile madde bu esas dairesinde yeniden yazılmıştır.

Lâyihamın 1 temmuz 1941 tarihinden itibaren işlenmesi icap ettiğinden meriyet maddesi bu şekilde tadil edilerek 40 nei madde ve 44 ncu madde de 41 nei madde olarak kabul edilmişlerdir.

Bu değişikliklerle yeniden tanzim edilen kanun lâyihası Umumî Heyetin tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Reisliğe sunulmuştur.

Reis	Reis V.	M. M.
Çorum	Kastamonu	Muğla
<i>İ. Eker</i>	<i>T. Coşkan</i>	<i>H. Kitabcı</i>
Kâtip		
İstanbul	Bursa	Bursa
<i>F. Öymen</i>	<i>Fazlı Güleç</i>	<i>Dr. Sadi Konuk</i>
Bursa	Diyarbakır	Elâzığ
<i>A. Nevzad Ayas</i>	<i>Rüştü Bekit</i>	<i>M. F. Altay</i>
İsparta	İsparta	Kayseri
<i>Kemal Turan</i>	<i>R. Ünlü</i>	<i>S. Hayri Ürgüblü</i>
Kırklareli	Ordu	Samsun
<i>B. Denker</i>	<i>H. Yalman</i>	<i>M. Ali Yörüker</i>
Seyhan		Yozgad
<i>S. Çam</i>		<i>S. İçöz</i>

Bazı maddelerine muhalifim.

Gümüşane
Durak Sakarya

II KÜMETİN TEKLİFİ

Belediyelerle bunlara bağı müesseseler ve Belediyeler bankası memurları tekaüd sandığı teşkiline dair kanun

MADDE 1 — Belediyelerle bunlara bağı müesseselerde ve belediyeler bankasında daimi vazife gören aylıklı memur ve müstahdemler için bir tekaüd sandığı kurulmuştur.

MADDE 2 — Sandık hükmü şahsiyeti haiz olup Dahiliye vekillığının nezareti altındadır.

Belediyeler bankası idare meclisi bu sandığın da idare meclisidir.

Banka umum müdürü bu sandığın müdürüdür.

MADDE 3 — Sandık idare meclisinin vazifeleri şunlardır :

A - Sandık gelirlerini takip ve tahsil etmek,

B - Sandık mevcudunu idare ve sandık muamelâtını murakabe etmek,

C - Tekaüd, malûliyet ve yetim maaşlarıyla tazminat ve ikramiyelere aid evrakı tedkik ve karara bağlamak, tahsis muamelesini tescil etmek,

D - Her sene sandığın bilânçosunu banka bilânçosu ile birlikte hazırlamak ve tedkik ve tasdik edilmek üzere banka umumî heyetine tevdi etmek,

E - Sandığın bütçe ve kadrosunu tanzim ve masraflarını tasdik etmek,

F - Sandığın malî vaziyetini devamlı surette murakabe etmek ve yeni tedbirler alınmasını icab ettiren ahvalde Dahiliye vekâletine raporla bildirmek.

MADDE 4 — Sandık idare meclisi en az haftada bir defa içtima eder. Karar mürettep azanın ekseriyetile verilir. Reylerde müsavat halinde reisin bulunduğu taraf tercih olunur.

İdare meclisinin kararları deftere kayid ve içtimada bulunan aza tarafından imza edilir. İdare meclisi ve umum müdür bu vazifeleri fahrî olarak ifa eder.

MADDE 5 — Sandık, mahkemelerle sair makam ve heyetlerde ve üçüncü şahıslara kar-

DAHİLİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Belediyelerle bunlara bağı müesseseler ve Belediyeler bankası memurları tekaüd sandığı teşkiline dair kanun

MADDE 1 — Belediyelerle bunlara bağı müesseselerde ve Belediyeler bankasında sicilde kayidli ve musaddak kadrolara dahil daimi vazife görenler için tekaüd sandığı kurulmuştur.

MADDE 2 — Sandık hükmü şahsiyeti haiz olup Dahiliye vekâletinin nazareti altındadır.

Belediyeler bankası idare meclisi bu sandığın da idare meclisidir; Banka umum müdürü bu sandığın müdürüdür.

MADDE 3 — Sandık idare meclisinin vazifeleri şunlardır :

A) Sandık gelirlerini takip ve tahsil etmek,

B) Sandık mevcudunu idare ve sandık muamelâtını murakabe etmek,

C) Tekaüd, malûliyet, yetim ve dul maaşlarıyla tazminat ve ikramiyelere ait evrakı tedkik ve kararlara bağlamak, tahsis muamelesini tescil etmek,

D) Her sene sandığın bilânçosunu banka bilânçosu ile birlikte hazırlamak ve tedkik ve tasdik edilmek üzere banka Umumî heyetine tevdi etmek,

E) Sandığın bütçe ve kadrosunu tanzim ve masraflarını tasdik etmek,

F) Sandığın malî vaziyetini devamlı surette murakabe etmek ve yeni tedbirler alınmasını icab ettiren ahvalde Dahiliye vekâletine raporla bildirmek.

MADDE 4 — Sandık idare meclisi en az haftada bir defa içtima eder. Karar mürettep azanın ekseriyetile verilir. Reylerde müsavat halinde reisin bulunduğu taraf tercih olunur. İdare meclisinin kararları deftere kayit ve içtimada bulunan aza tarafından imza edilir. İdare meclisi ve umum müdür bu vazifeleri ücretsiz olarak ifa eder.

MADDE 5 — Sandığın mahkemelerle sair makam ve heyetlerde ve üçüncü şahıslara kar-

MALİYE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Belediyelerle bunlara bağlı müesseseler ve belediyeler bankası memurları tekaüt sandığı teşkiline dair kanun lâyihası

MADDE 1 — Belediyelerle bunlara bağlı müesseselerle, belediyeler bankasında ve belediyeler imar heyetine bağlı fen şefliğinde sicilde kayıtlı ve musaddak kadrolara dahil daimî vazife görenler için bir tekaüt sandığı kurulmuştur.

MADDE 2 — Sandık hükmî şahsiyeti haiz olup Dahiliye vekâletinin nezareti altındadır.

Belediyeler bankası idare meclisi bu sandığın da idare meclisidir. Banka umum müdürü bu sandığın müdürüdür ve umumî heyeti de umumî heyetidir.

MADDE 3 — Sandık idare meclisinin vazifeleri şunlardır :

- A) Sandık gelirlerini takip ve tahsil etmek,
- B) Sandık mevcudunu idare ve sandık muamelâtını murakabe etmek,
- C) Tekaüt, malûliyet, yetim ve dul maaşlarıyla tazminat ve ikramiyelere ait evrakı tetkik etmek ve kararlara bağlamak, tahsis muamelesini tescil etmek,
- D) Her sene sandığın bilânçosunu banka bilânçosu ile birlikte hazırlamak ve tetkik ve tasdik edilmek üzere banka umumî heyetine tevdi etmek,
- E) Sandığın bütçe ve kadrosunu tanzim ve masraflarını tasdik etmek,
- F) Sandığın malî vaziyetini devamlı surette murakabe etmek ve yeni tedbirler alınmasını icap ettiren ahvalde Dahiliye vekâletine raporla bildirmek.

MADDE 4 — Sandık idare meclisi en az haftada bir defa içtima eder, karar mürettep azanın ekseriyetile verilir. Reylerde müsavat halinde reisin bulunduğu taraf tercih olunur. İdare meclisinin kararları deftere kayıt ve içtimada bulunan aza tarafından imza edilir. İdare meclisi ve umum müdür bu vazifeleri ücretsiz olarak ifa eder.

MADDE 5 — Sandığın mahkemelerle sair makam ve heyetlerde ve üçüncü şahıslara karşı

BÜTÇE ENCÜMENİNİN DEĞİŞTİRİŞİ

Belediyeler ve bunlara bağlı müesseseler ve Belediyeler Bankası memurları tekaüt sandığı teşkiline dair kanun lâyihası

MADDE 1 — Belediyelerle bunlara bağlı müesseselerde ve Belediyeler Bankasında ve belediyeler imar heyetine bağlı fen şefliğinde sicilde kayıtlı ve musaddak kadrolara dahil daimî vazife görenler için bir tekaüt sandığı kurulur.

MADDE 2 — Sandık hükmî şahsiyeti haiz olup Dahiliye vekâletinin nezaret ve murakabesi altındadır.

Belediyeler Bankası idare meclisi bu sandığın da idare meclisidir. Banka umum müdürü bu sandığın müdürü ve umumî heyeti de umumî heyetidir. Bankanın murakipleri bu sandığın murakipleridir.

MADDE 3 — Sandığın idare meclisinin vazifeleri şunlardır :

- A) Sandık gelirini takip ve tahsilini temin ve mevcudunu idare ve sandık muamelâtını murakabe etmek,
- B) Tekaüt, malûliyet, yetim ve dul maaşlarıyla tazminat ve ikramiyelere ait evrakı tetkik etmek ve kararlara bağlamak, tahsis muamelesini tescil etmek,
- C) Her sene sandığın bilânçosunu banka bilânçosu ile birlikte hazırlamak ve tetkik ve tasdik edilmek üzere banka umumî heyetine tevdi etmek,
- D) Sandığın bütçe ve kadrosunu tanzim ve masraflarını tasdik etmek,
- E) Sandığın malî vaziyetini devamlı surette murakabe etmek ve yeni tedbirler alınmasını icap ettiren ahvalde Dahiliye vekâletine raporla bildirmek.

MADDE 4 — Sandık idare meclisi en az haftada bir defa içtima eder, karar mürettep azanın ekseriyetile verilir. Reylerde müsavat halinde reisin bulunduğu taraf tercih olunur. İdare meclisinin kararları deftere kayıt ve içtimada bulunan aza tarafından imza edilir. İdare meclisi, Umum müdür ve murakipler bu vazifeleri ücretsiz olarak ifa ederler.

MADDE 5 — Sandığı, mahkemelerle sair makam ve heyetlerde ve üçüncü şahıslara karşı

Hü.

şı sandık müdürü temsil eder. Banka hukuk müşaviri sandığın da fahrî hukuk müşaviridir.

MADDE 6 — Bu kanun mucibince tahsis edilecek tekaüd, malûliyet ve yetim maaşlarıyla verilecek tazminat ve ikramiyelere aid evrak, memurlarının mensub olduğu belediye ve idareler tarafından ihzar edilerek Sandık müdürlüğüne gönderilir.

Bu memurlardan tayinleri vekâletlere aid olanların tahsis muameleleri mensub olduğu vekâlet ile muhabere edilerek yapılır.

MADDE 7 — Sandığın veznedarlık işini Belediyeler bankası ifa eder. Banka bu işi ücretsiz yapar.

MADDE 8 — Tahsis edilen maaşlarla ikramiye ve tazminat Belediyeler bankası tarafından müstahakların ikamet ettikleri mahallerde tediye ettirilir.

MADDE 9 — Sandığa aid hesap, yazı, tahakkuk ve tahsis gibi bilcümle muameleleri yapmak için aylık ve masrafları sandığa aid olmak üzere lüzumu kadar memur ve müstahdem bulunur.

Bankada bu hizmet için meccanen çalışma yeri ayrılır.

Sandık memur ve müstahdemleri umum müdürün inhası ve idare meclisinin tasdikı ile tayin edilir.

Bu memur ve müstahdemler Belediyeler bankası memurlarının ve müstahdemlerinin haklarını haiz ve onların mükellefiyetlerine tâbidirler.

MADDE 10 — Sandığın sermaye ve gelirleri şunlardır:

A - Bu kanuna tâbi memuriyet ve vazifelere yeniden alınacakların ilk aylıklarından kesilecek % 25,

B - Bu kanun hükümlerinden istifade edecek memur ve müstahdemlerin aylık tutarından her ay kesilecek % 5,

C - «B» fıkrasında yazılı memur ve müs-

Da. E.

şı Sandık müdürü temsil eder. Banka hukuk müşaviri sandığın da fahrî hukuk müşaviridir.

MADDE 6 — Bu kanun mucibince tahsis edilecek tekaüt ve malûliyet ve yetim ve dul maaşlarıyla verilecek tazminat ve iade edilecek aidat ve ikramiyelere ait olarak, memurlarının mensub olduğu idareler ve belediyeler tarafından ihzar edilerek sandık müdürlüğüne gönderilir. Bu memurlardan tayinleri vekâletlere ait olanların tahsis muameleleri mensub olduğu vekâlet ile muhabere edilerek yapılır.

MADDE 7 — Sandığın veznedarlık işini Belediyeler bankası ifa eder, banka bu işi ücretsiz yapar.

MADDE 8 — Tahsis edilen maaşlarla ikramiye ve tazminat Belediyeler bankası tarafından müstahakların ikamet ettikleri mahallerde tediye ettirilir.

MADDE 9 — Sandığa ait hesap, yazı, tahakkuk ve tahsis gibi bilcümle muameleleri yapmak için aylık ve masrafları sandığa aid olmak üzere lüzumu kadar memur ve müstahdem bulunur.

Bankada bu hizmet için meccanen çalışma yeri ayrılır. Sandık memur ve müstahdemleri umum müdürün inhası ve idare meclisinin tasdikı ile tayin edilir. Bu memur ve müstahdemler Belediyeler bankası memurlarının ve müstahdemlerinin haklarını haiz ve onların mükellefiyetlerine tâbidirler.

MADDE 10 — Sandığın sermayesi ve geliri şunlardır:

A) Bu kanuna tâbi memuriyet ve vazifelere yeniden alınacakların ilk aylıklarından kesilecek % 25,

B) Bu kanun hükümlerinden istifade edecek memur ve müstahdemlerin aylık tutarından her ay kesilecek % 5 ler,

C) B fıkrasında yazılı memur ve müstahdem-

Mal. E.

sandık müdürü temsil eder. Banka hukuk müşaviri sandığın da ücretsiz hukuk müşaviridir.

MADDE 6 — Bu kanun mucibince tahsis edilecek tekaüt ve malûliyet ve yetim ve dul maaşlarile verilecek tazminat ve iade edilecek aidat ve ikramiyelere ait olarak, memurlarının mensup olduğu idareler ve belediyeler tarafından ihzar edilerek sandık müdürlüğüne gönderilir. Bu memurlardan tayinleri vekâletlere ait olanların tahsis muameleleri mensup olduğu vekâlet ile muhabere edilerek yapılır.

MADDE 7 — Sandığın veznedarlık işini Belediyeler bankası ifa eder. Banka bu işi ücretsiz yapar.

MADDE 8 — Tahsis edilen maaşlarla ikramiye ve tazminat Belediyeler bankası tarafından müstehiklerin ikamet ettikleri mahallerde tediye ettirilir. Müstehiklerin ikamet ettikleri mahallerde millî banka veya belediye bulunmadığı takdirde en yakın banka veya belediye veznesinden tediye ettirilir.

MADDE 9 — Sandığa ait hesap, yazı, tahakkuk ve tahsis gibi bîcümle muameleleri yapmak için aylık ve masrafları sandığa ait olmak üzere lüzumu kadar memur ve müstahdem bulunur.

Bankada bu hizmet için meccanen çalışmaları ayrılır. Sandık memur ve müstahdemleri umum müdürün inhası ve idare meclisinin tasdikile tayin olunur. Bu memur ve müstahdemler Belediyeler bankası memurlarının ve müstahdemlerinin haklarını haiz ve onların mükellefiyetlerine tabidirler.

MADDE 10 — Sandığın sermayesi ve geliri şunlardır:

A) Bu kanuna tâbi memuriyet ve vazifelere yeniden alınacakların ilk aylıklarından kesilecek % 25,

B) Bu kanun hükümlerinden istifade edecek memur ve müstahdemlerin aylık tutarından her ay kesilecek % 5 ler,

C) B fıkrasında yazılı memur ve müstah-

B. E.

şı sandık müdürü temsil eder. Banka hukuk müşaviri sandığın da ücretsiz hukuk müşaviridir.

MADDE 6 — Maliye encümenininin 6 ncı maddesi aynen.

MADDE 7 — Sandığın veznedarlık işini ücretsiz olarak Belediyeler bankası ifa eder.

MADDE 8 — Tahsis edilen maaşlarla ikramiye, tazminat ve iade edilecek aidat Belediyeler bankası tarafından müstehiklerine ikamet ettikleri mahallerde tediye ettirilir.

MADDE 9 — Maliye encümenininin 9 ncü maddesi aynen.

MADDE 10 — Sandığın gelirleri şunlardır:

A) Bu kanun hükümlerinden istifade edecek memuriyet ve vazifelere yeniden alınacakların ilk aylıklarından kesilecek % 25,

B) Bu kanun hükümlerinden istifade edecek memur ve müstahdemlerin aylıkları tutarından her ay kesilecek % 5 ler,

C) B fıkrasında yazılı memur ve müstahdem-

Hü.

tahdemlerin aylıklarından kesilecek % 5 lerin bir senelik balığıne muadil kendilerini tavzif eden belediye ve müesseseler bütçelerinden sandığa tediye edilecek mebalığı,

D - Sandık sermayesinin getireceği faizler,

E - Terfi eden veya zam gören memur ve müstahdemlerden ilk terfi ayına aid tefrik edilecek zam ve terakki farkı,

F - Belediyeler bankası senelik bilânçosuna göre gayrisafi kârdan tefrik edilecek % 2,

G - Memur ve müstahdemlerin aylıklarından inzibatî mahiyette kesilecek para cezaları,

H - Müteferrik gelirler.

MADDE 11 — Memurlara verilen aylıklar her hangi sebeble eksik dahi verilse sandık tevkifatı aylıkların tamamı üzerinden yapılır.

MADDE 12 — A : Bu kanunun 10 neu maddesi A, B, E fıkralarında yazılı memur ve müstahdemlerin aylıklarından kesilen paralar tevkifatı müteakib en geç 15 gün içinde Belediyeler bankasına gönderilir.

Bu müddet içinde göndermeyen veya tevkifatı yapmayan âmiri ita ile muhasibden, Banka umum müdürlüğünden vaki olacak işar üzerine, mahallin en büyük mülkiye memuru tarafından ceza olarak % 10 fazlasile tahakkuk ettirilerek tahsili emval kanununa göre tahsil olunur.

B : «C» fıkrasında yazılı para aidat irsalâtile birlikte gönderilir. Burada yazılı paraları vaktinde göndermeyen âmiri ita ve muhasibler hakkında da yukarıki cezaî hükümler tatbik edilir.

MADDE 13 — Sandığın Belediyeler bankasındaki mevduatının faizi bankanın ikraz mukabili aldığı faizlerin bir noksanından az olamaz.

MADDE 14 — Sandığın mevcudatı ile aidat ve matlubatı ve bunların getireceği faiz ve temettüleri Devlet emvaline mahsus hak ve rüç-

Da. E.

lerin aylıklarından kesilecek % 5 lerin bir senelik balığıne muadil kendilerini tavzif eden belediye ve müesseseler bütçelerinden sandığa tevdi edilecek mebalığı,

D) Sandık sermayesinin getireceği faizler,

E) Terfi eden veya zam gören memur ve müstahdemlerden ilk aya ait tefrik edilecek terfi ve zam farkı,

F) Belediyeler bankası senelik bilânçosuna göre gayrisafi kârdan tefrik edilecek % 2,

G) Memur ve müstahdemlerin aylıklarından inzibatî mahiyette kesilecek para cezaları,

H) 12 nci madde mucibince âmiri ita ve muhasiblerden cezaen alınacak % 10 lar,

I) Müteferrik gelirler.

MADDE 11 — Memurlara verilen aylıklar her hangi sebeple eksik dahi verilse sandık tevkifatı aylıkların tamamı üzerinden yapılır.

MADDE 12 —

A) Bu kanunun üçüncü maddesinin A, B, E fıkralarında yazılı memur ve müstahdemlerin aylıklarından kesilen paralar tevkifatı müteakip en geç 15 gün içinde Belediyeler bankasına gönderilir.

Bu müddet içinde göndermeyen veya tevkifatı yapmayan âmiri ita ile muhasipten banka umum müdürlüğünden vaki olacak işar üzerine (Vilâyet ve belediye makamları aynı şahıs uhdesinde bulunduğu takdirde Dahiliye vekili kazalarda aynı vaziyet mevcut olduğu takdirde de vali, aksi halde) mahallin en büyük mülkiye memuru tarafından ceza olarak % 10 fazlasile tahakkuk ettirilerek tahsili emval kanununa göre tahsil olunur.

B) H ve G fıkralarında yazılı para, aidat, irsalâtile birlikte gönderilir. Bu fıkralarda yazılı paraları vaktinde göndermeyen âmiri ita ve muhasipler hakkında da yukarıki fıkrada yazılı ceza hükümleri tatbik olunur.

MADDE 13 — Sandığın mevduatına belediyeler bankasınca verilecek faizin miktarı bankanın ikraz mukabili aldığı faizin bir noksanından az olamaz.

MADDE 14 — Sandığın mevcudatı ile aidat ve matlubatı ve bunların getireceği faiz ve temettüleri Devlet emvaline mahsus hakkı rüçhan-

Mal. E.

demlerin aylıklarından kesilecek % 5 lerin senelik balığına muadil kendilerini tavzif eden belediye ve müesseseler bütçelerinden sandığa her sene tevdi edilecek mebalığ,

D) Sandık sermayesinin getireceği faizler,

E) Terfi eden veya zam gören memur ve müstahdemlerden ilk aya ait tefrik edilecek terfi ve zam farkı,

F) Belediyeler bankası senelik bilânçosuna göre gayri safi kârdan tefrik edilecek % 2,

G) Memur ve müstahdemlerin aylıklarından inzibati mahiyette kesilecek para cezaları,

H) 12 nci madde mucibince âmiri ita ve muhasiplerden cezaen alınacak % 10 lar,

İ) Müteferrik gelirler.

MADDE 11 — Memurlara verilen aylıklar her hangi sebeple eksik dahi verilse sandık tevkifatı aylıkların tamamı üzerinden yapılır.

MADDE 12 —

A) Bu kanunun 10 ncu maddesinin A, B, E fıkralarında yazılı memur ve müstahdemlerin aylıklarından kesilen paralar tevkifatı müteakip en geç 15 gün içinde Belediyeler bankasına gönderilir.

Bu müddet içinde göndermeyen veya tevkifat yapmayan âmiri ita ile muhasipten Banka umum müdürlüğünden vaki olacak işar üzerine (Vilâyet ve belediye makamları aynı şahıs uhdesinde bulunduğu takdirde Dahiliye vekili, kazalarda aynı vaziyet mevcut olduğu takdirde de vali, aksi halde) mahallin en büyük mülkiye memuru tarafından ceza olarak % 10 fazlasile tahakkuk ettirilerek tahsili emval kanununa göre tahsil olunur.

B) H ve G fıkralarında yazılı para, aidat, irsalâtile birlikte gönderilir. Bu fıkralarda yazılı paraları vaktinde göndermeyen âmiri ita ve muhasipler hakkmda da yukarıki fıkrada yazılı ceza hükümleri tatbik olunur.

MADDE 13 — Sandığın mevduatına Belediyeler bankasınca verilecek faizin miktarı bankanın ikraz mukabili aldığı faizin bir noksanından az olamaz.

MADDE 14 — Sandığın mevduatı ile aidat ve matlubatı ve bunların getireceği faiz ve temet-tüller Devlet emvaline mahsus hakkı rüchanları

B. E.

lerin aylıkları tutarından kesilecek % 5 lerin senelik balığına muadil kendilerini tavzif eden belediye ve müesseselere bütçelerinden sandığa her sene tevdi edilecek mebalığ,

D) Sandık sermayesinin getireceği faizler,

E) Terfi eden veya zam gören memur ve müstahdemlerden ilk aya ait tefrik edilecek terfi ve zam farkı,

F) Belediyeler bankası senelik bilânçosuna göre gayri safi kârdan tefrik edilecek % 2

G) Memur ve müstahdemlerin aylıklarından inzibati mahiyette kesilecek para cezaları,

H) 12 nci madde mucibince âmiri ita ve muhasiplerden cezaen alınacak % 10 lar.

İ) Müteferrik gelirler.

MADDE 11 — Maliye encümeninin on birinci maddesi aynen.

MADDE 12 — Maliye encümeninin on ikinci maddesi aynen.

MADDE 13 — Maliye encümeninin on üçüncü maddesi aynen.

MADDE 14 — Hükümetin on dördüncü maddesi aynen.

Hü.

hanları haiz olup bir gûna vergi ve resme tâbi değildir ve hiç bir suretle haciz ve temlik edilemez.

MADDE 15 — Sandığın sermayesi, sandık namına hakikî veya hükmi hiç bir şahsa ikraz edilemez.

MADDE 16 — Dahiliye vekili her beş senede bir defa mecburî olarak ve lüzum görürse daha evvel sandığın malî vaziyeti ile tahsis formüllerini mutahassıslarına tedkik ettirerek alınacak neticeye göre sandığın malî vaziyetinde darlık veya muvazenesizlik görürse keyfiyeti Başvekâlete bildirir.

Memur ve müstahdemlerden yapılacak tevki-fatın arttırılması veyahud aylık, tazminat ve ikramiyelere aid nisbetlerin eksiltilmesi suretile sandığı daima muvazeneli bir şekilde tutacak tedbirleri almağa İcra Vekilleri Heyeti salâhiyetlidir.

MADDE 17 — Bu sandığa dahil memur ve müstahdemler sandığa aidat verdikleri müddete munhasır olmak üzere geçen hizmet müddetleri 30 seneyi doldurduğunda tekaüde sevkedilebileceği gibi resen de tekaüdlüklerini talep edebilirler.

Hizmet müddetini dolduranlara ve 60 yaşını ikmal etmek veya malûl olmak dolayısıyla hizmetten ayrılanlara ve ölenlerin yetimlerine verilecek aylık tazminat ve ikramiyeler muhtelif hal ve vaziyetlere göre Devlet demiryolları memurları tekaüd sandığına dair 2454 numaralı kanun ve bunun müzeyyelât ahkâmı dairesinde mümasilleri için kabul edilen esaslara göre bir nizamname ile tesbit edilir.

Şu kadar ki:

A - Bu kanuna tâbi olanların tekaüdlüğünde 1683 numaralı kanuna göre tekaüde tâbi olan aynı derecedeki maaşı esas tutulur.

B - İhtisas mevkiinde bulunanların tekaüdlüğünde 3656 numaralı kanunda mutahassısların tekaüdlüğü için kabul edilen esaslar tatbik edilir.

Da. E.

ları haiz olup bir gûna vergi ve resme tâbi değildir ve hiç bir suretle haciz edilemeyeceği gibi bu kanun hükümlerine tâbi bulunan memur ve müstahdemlerin aylıklarından kesilen tekaüt aldatını âhara temlike hakları olamaz.

MADDE 15 — Sandığın sermayesi sandık namına hakikî veya hükmi hiç bir şahsa ikraz edilemez.

MADDE 16 — Dahiliye vekili her beş senede bir defa mecburî olarak ve lüzum görürse daha evvel sandığın malî vaziyetile tahsis formüllerini mütehasıslarına tedkik ettirerek alınacak neticeye göre sandığın malî vaziyetinde darlık veya muvazenesizlik görürse keyfiyeti Başvekâlete bildirir. Memur ve müstahdemlerden yapılacak tevki-fatın arttırılması veyahut aylık tazminat ve ikramiyelere ait nisbetlerin eksilmesi suretile sandığın daimî muvazeneli bir şekilde tutacak tedbirleri almakla İcra Vekilleri Heyeti salâhiyetlidir.

MADDE 17 — Belediyelerle bunlara bağlı müesseselerde ve Belediyeler bankasında ve İmar heyetine bağlı fen şefliği kadrosuna dahil ve müseccel olan memur ve müstahdemlere tekaüt aylığı tahsis olunabilmek için,

A) Filî hizmetleri 20 seneyi veya yaşları 60 şı doldurmuş olmak,

B) Filî hizmeti 20 seneyi doldurarak vazife ifa edemeyecek derecede malûliyete uğramak,

C) 30 sene müddetle hizmette bulunmak şarttır. (B) fıkrasında yazılı vaziyette tekaüde sevk keyfiyeti mensup olduğu dereceye veya bankaca resen yapılır. (A) ve (C) fıkralarında yazılı vaziyetlerde bulunanlar kendi arzularile tekaütlüklerini isteyebilecekleri gibi mensup oldukları belediye ve bankaca da resen tekaüde sevk olunabilirler. Bu madde mucibince tahsis olunacak tekaüt aylıklarının nisbetleri aşağıdaki cetvelde gösterilmiştir.

Mal. E.

haiz olup bir gûna vergi ve resme tâbi değildir ve hiç bir suretle haciz edilemeyeceği gibi bu kanun hükümlerine tâbi bulunan memur ve müstahdemlerin aylıklarından kesilen tekaüt aidatını ahara temlike hakkı olamaz.

MADDE 15 — Sandığın sermayesi sandık namına hakikî veya hükmi hiç bir şahsa ikraz edilemez.

MADDE 16 — Dahiliye vekili her beş sene de bir defa mecburî olarak ve lüzum görürse daha evvel sandığın malî vaziyetile tahsis formüllerini mütehassıslarına tetkik ettirerek alınacak neticeye göre sandığın malî vaziyetinde darlık veya muvazenesizlik görürse keyfiyeti Başvekâlete bildirir. Memur ve müstahdemlerden yapılacak tevkifatın arttırılması veya eksiltilmesi veyahut aylık tazminat ve ikramiyelere ait nisbetlerin eksiltilmesi suretile sandığın daimî muvazeneli bir şekilde tutacak tedbirleri almağa İcra Vekilleri Heyeti salâhiyetlidir.

MADDE 17 — Bu kanuna göre tekaüt aylığı tahsis olunabilmek için,

A) Filî hizmetleri 20 seneyi veya yaşları 60 ı doldurmuş olmak,

B) Filî hizmeti 20 seneyi doldurmak ve aynı zamanda vazife ifa edemeyecek derecede malûliyete uğramak,

C) 30 sene müddetle hizmette bulunmak şarttır. B fıkrasında yazılı vaziyette tekaüde sevk keyfiyeti mensup olduğu idarelerce resen yapılır. A ve C fıkralarında yazılı vaziyetlerde bulunanlar kendi arzularile tekaütlüklerini isteyebilecekleri gibi mensup oldukları idarelerce de resen tekaüde sevk olunabilirler. Bu madde mucibince tahsis olunacak tekaüt aylıklarının nisbetleri aşağıdaki cetvelde gösterilmiştir:

B. E.

MADDE 15 — Sandığın mevcudatı sandık namına hakikî veya hükmi hiç bir şahsa ikraz edilemez. Ancak 2 - VI - 1941 tarih ve 4060 sayılı kanun hükmü mahfuzdur.

MADDE 16 — Dahiliye vekili her beş sene de bir defa mecburî olarak ve lüzum görürse daha evvel sandığın malî vaziyeti ile tahsis formüllerini mütehassıslarına tetkik ettirerek alınacak neticeye göre sandığın malî vaziyetinde darlık veya muvazenesizlik görürse keyfiyeti Başvekâlete bildirir. İcra Vekilleri Heyetince, memur ve müstahdemlerden yapılacak tevkifatın arttırılması veyahut aylık tazminata ait nisbetlerin eksiltilmesi suretile sandığı daima muvazeneli bir şekilde tutacak kanunî tedbirler alınmasına lüzum görüldüğü takdirde keyfiyet bir lâyiha ile Büyük Millet Meclisine arz edilir.

MADDE 17 — Bu kanuna göre tekaüt aylığı tahsis olunabilmek için:

A) Filî hizmetleri yirmi seneyi ve yaşları altmışı doldurmuş olmak,

B) Filî hizmeti yirmi seneyi doldurmak ve aynı zamanda vazife ifa edemeyecek derecede malûliyete uğramak,

C) Otuz sene müddetle hizmette bulunmak şarttır. (B) fıkrasında yazılı vaziyette tekaüde sevk keyfiyeti mensup olduğu idarelerce resen yapılır. (A) ve (C) fıkralarında yazılı vaziyetlerde bulunanlar kendi arzularile tekaütlüklerini isteyebilecekleri gibi mensup oldukları idarelerce de resen tekaüde sevk olunabilirler. Bu madde mucibince tahsis olunacak tekaüt aylıklarının nisbetleri aşağıdaki cetvelde gösterilmiştir:

Hü.

C - İtfaiye hizmetinde çalışanların bilfiil bu hizmette geçtikleri her sene tekaüdlüklerinde bir buçuk sene sayılır.

Da. E.

Tekaüt edilecek memur ve müstahdeminin son aylıklarının % de nisbeti

Memur ve müstahdemnin tekaüde hak kazandığı tarihe kadar sandığa iştirâk seneleri

35	15
36	16
37	17
38	18
39	19
40	20
41	21
42	22
43	23
44	24
45	25
46	26
47	27
48	28
49,5	29
51	30

Şu kadar ki, bu memur ve müstahdemlerin aylıklarına ve hizmet müddetlerine ve yukarıdaki cetvelde yazılı nisbetlere göre tahsis edilecek aylık miktarı aynı derecede bulunan müddetle hizmet etmiş olan Devlet memurlarının 1683 numaralı kanunun 4 ncü maddesine bağlı cetvelin birinci dereceye ait sütunu mucibince bağlanacak tekaüt maaşı miktarını geçemez. 1683 numaralı kanunun 4 ncü maddesine bağlı cetvelin ikinci ve üçüncü devrelerine ait sütunların Devlet memurları hakkında tatbika geçildiği zaman sandığın mevcudu ile gelirlerinin kifayeti şartile bu sandığa tâbi memur ve müstahdemleri hakkında da o sütunlarda yazılı miktarları geçmemek üzere işbu kanun hükümlerine göre tekaüt aylığı bağlanır.

Ölenlerin dul ve yetimlerine aylık tahsisinde nazarı itibare alınacak tekaüt aylığı da bu madde mucibince hesap olunur.

MADDE 18 — Hizmet müddetleri 20 seneyi doldurmadan malûlen veya sin tahdidi ile ayrılacaklara o tarihe kadar sandığa vermiş oldukları paralar iade edilmekle beraber kendilerine her hizmet senesine mukabil bir aylık nisbetinde tazminat verilerek sandıkla alâkaları kesilir.

Mal. E.

Memur ve müstahdemin tekaüt edilecek me-
tekaüde hak kazandığı mur ve müstahdemi-
tarihe kadar sandığa işti- nin son aylıklarının
rak seneleri % de nisbeti

15	35
16	36
17	37
18	38
19	39
20	40
21	41
22	42
23	43
24	44
25	45
26	46
27	47
28	48
29	49,5
30	51

Şu kadar ki bu memur ve müstahdemlerin aylıklarına ve hizmet müddetlerine ve yukarıdaki cetvelde yazılı cetvellere göre tahsis edilecek aylık miktarı aynı derecede bulunan müddetle hizmet etmiş olan Devlet memurlarına 1683 numaralı kanunun 4 ncü maddesine bağlı cetvelin birinci devreye ait sütunu mucibince bağlanacak tekaüt maaşı miktarını geçemez. 1683 numaralı kanunun 4 ncü maddesine bağlı cetvelin 2 nci veya 3 ncü devrelerine ait sütunların Devlet memurları hakkında tatbika geçildiği zaman sandığın mevcudu ile gelirlerinin kifayeti şartile bu sandığa tâbi memur ve müstahdemleri hakkında da o sütunlarda yazılı miktarları geçmemek üzere işbu kanun hükümlerine göre tekaüt aylığı bağlanır.

Ölenlerin dul ve yetimlerine aylık tahsisinde nazarı itibare alınacak tekaüt aylığı da bu madde mucibince hesap olunur.

MADDE 18 — Hizmet müddetleri 20 seneyi doldurmadan malûlen veya sin tahdidi ile ayrılacaklara o tarihe kadar sandığa vermiş oldukları paralar iade edilmekle beraber kendilerine her hizmet senesine mukabil bir aylık nisbetinde tazminat verilerek sandıkla alâkaları kesilir.

B. E.

Memur ve müstahde-
minin tekaüde hak ka- Tekauit edilecek memur
zandığı tarihe kadar ve müstahdeminin son
sandığa iştirak seneleri aylıklarının % nisbeti

15	35
16	36
17	37
18	38
19	39
20	40
21	41
22	42
23	43
24	44
25	45
26	46
27	47
28	48
29	49,5
30	51

Şu kadar ki, bu memur ve müstahdemlerin aylıklarına ve hizmet müddetlerine ve yukarıdaki cetvelde yazılı nisbetlere göre tahsis edilecek aylık miktarı bir aşağı derecede bulunan ve aynı müddetle hizmet etmiş olan Devlet memurlarına 1683 sayılı kanunun 4 ncü maddesine bağlı cetvel mucibince bağlanacak tekaüt maaşı miktarını geçemez.

Ölenlerin dul ve yetimlerine aylık tahsisinde nazarı itibare alınacak tekaüt aylığı da bu madde mucibinde hesap olunur.

MADDE 18 — Maliye encümeninin 18 nci maddesi aynen

MADDE 19 — Vazifesi esnasında ve vazife yüzünden vukua gelen malûliyetten dolayı memur ve müstahdemlere hizmet müddetlerine bakılmaksızın son aldıkları aylığın yüzde 70 ini geçmemek üzere nizamname ile tayin edilecek dereceler üzerinden malûliyet maaşı tahsis olunur.

Vazife esnasında hâdis olan malûliyet veya vefat neticesinde bıraktıkları dul ve yetimlere aşağıdaki hükümlere göre aylık bağlanır:

A) Dul kalan karıya veya mühtaç kocaya hayatı müddetince veya tekrar evleninceye kadar ölenin son aylığının % 30 u,

B) Öz evlâtlardan her birine ve 18 yaşını dolduruncaya kadar bu aylığın % 15 i, çocuklar ana veya babadan yetim ise her birine % 25 nisbetinde aylık bağlanır.

Ana ve babadan yetimlik sonradan vukua gelirse tahsis olunan aylık o tarihten başlayarak % 25 nisbetine çıkarılır.

Çocuklar lisenin son sınıfında bulunuyorlarsa 25 yaşlarını ikmale kadar verilir. Ancak lise tahsilini 19 yaşında bitirip te yüksek tahsile devam edenler hakkında yukarıdaki fıkra hükmü tatbik olunur.

Yüksek tahsilini 25 yaşını doldurmadan bitirenlerin aylıkları kesilir.

Dul kalan kadın birinci ve ikinci derecede malûl olduğu halde evlenirse ölünceye kadar dul maaşı alabilir.

Yukarıki fıkralar mucibince dul ve yetimlere tahsis olunacak aylıklar yekûnu hesaba esas olan aylığın % 60 ını geçemez.

MADDE 20 — Fîlî hizmeti 15 seneyi doldurmaksızın ölen memur ve müstahdemnin dul kalan karısına veya muhtaç kocasına 18 nci maddede yazılı tazminatın yarısı ve 18 ini geçmeyen her öz evlâda dula isabet eden paranın beşte biri tazminat olarak verilir.

Ancak çocukların hepsi birden alacakları tazminatın yekûnu 18 nci madde mucibince verilecek tazminat yekûnununun % 50 sini geçemez. Ölen dul bırakmamış ise yukarıki fıkra mucibince dulun hakkı olan tazminat ilâveten yetimlerine taksim olunur. Bundan başka ölenin mevduatı da kalan dul ve yukarıda gösterilen yetimler arasında müsavaten dağıtılır.

Mal. E.

MADDE 19 — Vazifesi esnasında ve vazife yüzünden vukua gelen malûliyetten dolayı memur ve müstahdemlere hizmet müddetlerine bakılmaksızın son aldıkları aylığın % 70 ini geçmemek üzere nizamname ile tayin edilecek dereceler üzerinden malûliyet maaşı tahsis olunur.

Vazife esnasında hâdis olan malûliyet veya vefat neticesinde bıraktıkları dul ve yetimlere aşağıdaki hükümlere göre aylık bağlanır:

A) Dul kalan karıya veya muhtaç kocaya hayatı müddetince veya tekrar evleninceye kadar ölenin son aylığının % 30 u,

B) Öz evlâtlardan her birine 18 yaşını dolduruncaya kadar bu aylığın % 15 i, çocuklar ana veya babadan yetim ise her birine % 25 nisbetinde aylık bağlanır.

Ana ve babadan yetimlik sonradan vukua gelirse tahsis olunan aylık o tarihten başlayarak % 25 nisbetine çıkarılır.

Çocuklar lisenin son sınıfında bulunuyorlarsa 25 yaşlarını ikmale kadar verilir. Ancak lise tahsilini 19 yaşında bitiripte yüksek tahsile devam edenler hakkında yukarıdaki fıkra hükmü tatbik olunur.

Yüksek tahsilini 25 yaşını doldurmadan bitirenlerin aylıkları kesilir.

Dul kalan kadın birinci ve ikinci derecede malûl olduğu halde evlenirse ölünceye kadar dul maaşı alabilir.

Yukarıki fıkralar mucibince dul ve yetimlere tahsis olunacak aylıklar yekûnu hesaba esas olan aylığın % 60 nı geçemez.

MADDE 20 — Filî hizmeti 15 seneyi doldurmaksızın ölen memur veya müstahdemin dul kalan karısına veya muhtaç kocasına 18 nci maddede yazılı tazminatın yarısı ve 18 ini geçmeyen her öz evlâda, dula isabet eden paranın beşte biri tazminat olarak verilir.

Ancak çocukların hepsi birden alacakları tazminatın yekûnu 18 nci madde mucibince verilecek tazminat yekûnunun % 50 sini geçmez. Ölen dul bırakmamış ise yukarıki fıkra mucibince dulun hakkı olan tazminat ilâveten yetimlerine taksim olunur. Bundan başka ölenin mevduatı da kalan dul ve yukarıda gösterilen yetimler arasında müsavatan dağıtılır.

B. E.

MADDE 19 — Vazifesi başında vukua gelen kazalardan malûl kalan memur ve müstahdemlere hizmet müddetlerine bakılmaksızın son aldıkları aylığın % 70 ini geçmemek üzere nizamname ile tayin edilecek dereceler üzerinden malûliyet maaşı tahsis olunur.

Böyle bir kaza neticesinde ölenlerin bıraktıkları dul ve yetimlere aşağıdaki hükümlere göre aylık bağlanır :

A) Dul kalan karıya veya muhtaç kocaya hayatı müddetince veya tekrar evleninceye kadar ölenin son aylığının % 30 u,

B) Öz evlâtlardan her birine 18 yaşını dolduruncaya kadar bu aylığın % 15 i, çocuklar ana ve babadan yetim ise her birine % 25 nisbetinde aylık bağlanır.

Ana ve babadan yetimlik sonradan vukua gelirse tahsis olunan aylık o tarihten başlayarak % 25 nisbetine çıkarılır.

Çocuklar lisenin son sınıfında bulunuyorlarsa aylıkları 19 yaşını bitirinceye kadar yüksek tahsilde bulunuyorlarsa 25 yaşını ikmallerine kadar verilir. Ancak lise tahsilini 19 yaşında bitiripte yüksek tahsile devam edenler hakkında yukarıdaki fıkra hükmü tatbik olunur.

Yüksek tahsilini 25 yaşını doldurmadan bitirenlerin aylıkları kesilir.

Yukarıki fıkralar mucibince dul ve yetimlere tahsis olunacak aylıklar yekûnu hesaba esas olan aylığın %60 nı geçemez.

MADDE 20 — Maliye Encümeninin 20 nci maddesi aynen

MADDE 21 — Tekaüt aylığı son alınan hizmet aylığı üzerinden hesap edilir. Ancak kendi talebi üzerine tekaütlüğü icra olunanların bu aylığı iki sene almış olmaları şarttır. Aksi takdirde de aylık miktarı ve müddeti hizmeti de her ne olursa olsun bu aylıktan evvelki aylığı tahsise esas tutulur.

MADDE 22 — Filî hizmeti 15 seneyi doldurduktan sonra ölen memur ve müstahdemlerin ve sandıktan aylık tahsisi ayrıldıktan sonra ölen mütekaütlerin dul kalan karılarıyla yetimlerine ve muhtaç olan ana ve babalarına ve muhtaç kocalarına dul ve yetim aylığı tahsis olunur.

Yetim aylığı ölüm esnasında hamile olan karının sonradan doğuracağı çocuğa da verilir.

MADDE 23 — Hizmette iken veya tekaüt aylığı almakta iken ölen memur ve müstahdemlerden dul kalan karıya veya muhtaç kocaya tekaüt aylığının % 50 si hayatı müddetince dul aylığı olarak verilir. Dul karı yeniden evlenirse dul aylığının iki buçuk senelik tutarı birden tazminat olarak verilip sandıkla alâkası kesilir. Bu hüküm 19 ncu maddedeki dul aylıkları hakkında da tatbik olunur.

MADDE 24 — Hizmette iken veya tekaüt aylığı almakta iken ölen memur ve müstahdemlerin 18 yaşını henüz doldurmamış öz evlâtlarından her birine son hizmet aylığının % 10 nu nisbetinde yetim aylığı verilir. Çocuklar ana ve babadan yetim kalıyorlarsa yetim aylığı % 15 nisbetinde tahsis olunur. % 10 nisbetinde aylık bağlanmış çocuklar sonradan ana ve babadan yetim kalıyorlarsa bu tarihten itibaren aylıkları % 15 e çıkarılır. Yetim maaşı alan çocukların lise veya yüksek tahsilde bulunanlar hakkında 19 ncu madde mucibince muamele yapılır.

Dul veya yetim bırakmadan ölenlerin verdikleri % 5 ler tahsisle birlikte kanunî varislerine verilir. Hiç biri yoksa sandığa intikal eder. Ancak ölüm tarihinden itibaren beş sene zarfında aranmayan mevduat sandık lehine müruru zamanına uğrar.

Mal. E.

MADDE 21 — Tekaüt aylığı son alınan hizmet aylığı üzerinden hesap edilir. Ancak kendi talebi üzerine tekaütlüğü icra olunanların bu aylığı iki sene almış olmaları şarttır. Aksi takdirde aylık miktarı ve müddeti hizmeti de ne olursa olsun bu aylıktan evvelki aylığın tahsisi esas tutulur.

MADDE 22 — Fîlî hizmeti 15 seneyi doldurduktan sonra ölen memur ve müstahdemlerin ve sandıktan aylık tahsis edildikten sonra ölen mütekaïtlerin dul kalan karlıarile yetimlerine ve muhtaç olan ana ve babalarına ve muhtaç kocalarına dul ve yetim aylığı tahsis olunur.

Yetim aylığı ölüm esnasında hamile olan karının sonradan doğuracağı çocuğa da verilir.

MADDE 23 — Hizmette iken veya tekaüt aylığı almakta iken ölen memur ve müstahdemlerden dul kalan kariya veya muhtaç kocaya tekaüt aylığının % 50 si hayatı müddetince dul aylığı olarak verilir. Dul karı yeniden evlenirse dul aylığının iki buçuk senelik tutarı birden tazminat olarak verilip sandıkla alâkası kesilir. Bu hüküm 19 ncu maddedeki dul aylıkları hakkında da tatbik olunur.

MADDE 24 — Hizmette iken veya tekaüt aylığı almakta iken ölen memur ve müstahdemlerin 18 yaşını henüz doldurmamış öz evlâtlarından her birine son hizmet aylığının % 10 nu nisbetinde yetim aylığı verilir. Çocuklar ana ve babadan yetim kalıyorlarsa yetim aylığı % 15 nisbetinde tahsis olunur. % 10 nisbetinde aylık bağlanmış çocuklar sonradan ana ve babadan yetim kalıyorlarsa bu tarihten itibaren aylıkları % 15 şe çıkarılır. Yetim maaşı alan çocuklardan lise veya yüksek tahsilde bulunanlar hakkında 19 ncu madde mucibince muamele olunur.

Dul veya yetim bırakmadan ölenlerin verdikleri % 5 ler tahsisle birlikte kanunî varislerine verilir. Hiç biri yoksa sandığa intikal eder. Ancak ölüm tarihinden itibaren beş sene zarfında aranmayan mevduat sandık lehine mürruru zamana uğrar.

B. E.

MADDE 21 — Maliye Encümenininin 21 nci maddesi aynen

MADDE 22 — Maliye Encümenininin 22 nci maddesi aynen

MADDE 23 — Fîlî hizmeti 15 seneyi doldurarak hizmette iken veya tekaüt aylığı almakta iken ölen memur ve müstahdemlerden dul kalan kariya veya muhtaç kocaya tekaüt aylığının %50 si hayatı müddetince dul aylığı olarak verilir. Dul karı yeniden evlenirse dul aylığının iki buçuk senelik tutarı birden tazminat olarak verilip sandıkla alâkası kesilir. Bu hüküm 19 ncu maddedeki dul aylıkları hakkında da tatbik olunur.

MADDE 24 — Fîlî hizmeti 15 seneyi doldurarak hizmette iken veya tekaüt aylığı almakta iken ölen memur ve müstahdemlerin 18 yaşını henüz doldurmamış öz evlâtlarından her birine son hizmet aylığının % 10 u nisbetinde yetim aylığı verilir. Çocuklar ana ve babadan yetim kalıyorlarsa yetim aylığı % 15 nisbetinde tahsis olunur. % 10 nisbetinde aylık bağlanmış çocuklar sonradan ana ve babadan yetim kalıyorlarsa bu tarihten itibaren aylıkları % 15 e çıkarılır. Yetim maaşı alan çocuklardan lise veya yüksek tahsilde bulunanlar hakkında 19 ncu madde mucibince muamele olunur.

Ölenin muhtaç dul anasile malûl veya 65 ve daha ziyade yaşta bulunan muhtaç babası dahi 1683 sayılı kanununun 48 nci muaddel maddesinde yazılı şartlar aranmak kaydile, talepleri üzerine, yetim muamelesi görürler. Bu takdirde bu kanun hükümlerine göre verilecek maaş,

MADDE 25 — Bir memur veya müstahdem-in dul veya yetimlerine verilecek aylıkların yekûnu ölenin alması icap eden tekaüt aylığını geçemez. Fazlası mütenasiben azaltılarak bu hadde indirilir.

MADDE 26 — Ölen memurun muhtaç ana ve babasına işbu kanun ahkâmına göre dul ve yetimlerine verilmesi lâzım gelen aylık veyahut tazminatın % 20 si verilir.

MADDE 27 — Malûliyet için en az resmî üç hekimden mürekkep bir heyeti sıhhiye tarafından rapor verilmesi lâzımdır. Bu raporun Sıhhat ve içtimai muavenet vekilligince tasdik edilmesi şarttır.

İhtisasa teallûk eden hastalıklarla tam teşekküllü hastane bulunan yerlerde raporun bu hastaneler sıhhiye heyetince verilerek kezaîk Sıhhat ve içtimai muavenet vekilligince tasdik icap eder.

MADDE 28 — Bu kanunda geçen muhtaçlık 1683 numaralı Askerî ve mülki tekaüt kanununun tarifleri dairesinde tesbit ve tasdik olunur.

MADDE 29 — Bu kanun mucibince tekaüt aidatına tâbi olup ta filen üç seneyi doldurmadan vazifeden ayrılanlara tekaüt aidatları iade edilmez.

Mal. E.

B. E.

tazminat veya iade olunacak aidattan hisseleri ayrılır.

Bunlardan hiç biri bulunmadığı takdirde muhtaç olmasa dahi dul anaya yetim maaşı tahsis edilir.

Memur, müstahdem veya mütekaat, bir beyanname ile, dul ananın da diğer maaş ve tazminata müstehak olanlar arasına konmasını talep edebilir.

Ölenin maaş ve tazminata müstehak kimsesi olmadığı takdirde sandık aidatı reşit evlâtlarına verilir. Bunlar da bulunmazsa sandığa irat kaydolunur.

Bu kanun mucibince iade olunacak aidat, verilecek maaş ve tazminat, istihkak kesbedildiği tarihten itibaren beş sene zarfında aranmadığı takdirde sandık lehine müruru zamana uğrar.

MADDE 25 — Maliye encümeninin 25 nci maddesi aynen

MADDE 25 — Bir memur veya müstahdemin dul ve yetimlerine verilecek aylıkların yekûnu ölenin alması icabeden tekaüt aylığını geçemez. Fazlası mütenasiben azaltılarak bu hadde indirilir.

MADDE 26 — Ölen memurun muhtaç ana ve babasına işbu kanun ahkâmına göre dul ve yetimlerine verilmesi lâzımgelen aylık veyahut tazminatın % 20 si verilir.

MADDE 27 — Malûliyet için en az resmî üç hekimden mürekkep bir heyeti sıhhiye tarafından rapor verilmesi lâzımdır. Bu raporun Sıhhat ve içtimaî muavenet vekilliğince tasdik edilmesi şarttır.

İhtisasa taallûk eden hastalıklarla tam teşekküllü hastahane bulunan yerlerde raporun bu hastaneler sıhhiye heyetince verilerek keza lik Sıhhat ve içtimaî muavenet vekilliğince tasdiki icabeder.

MADDE 28 — Bu kanunda geçen muhtaçlık 1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüt kanununun tarifleri dairesinde tesbit ve tevsik olunur.

MADDE 29 — Bu kanun mucibince tekaüt aidatına tâbi olupta filen üç seneyi doldurmadan vazifeden ayrılanlara tekaüt aidatları iade edilmez.

MADDE 26 — Maliye encümeninin 27 nci maddesi aynen

MADDE 27 — Maliye encümeninin 28 nci maddesi aynen

MADDE 28 — Maliye encümeninin 29 ncu maddesi aynen

MADDE 30 — Alelilâk ağır hapis veya beş seneden ziyade hapis cezasile veyahut hırsızlıkla emniyeti suiistimal, sahtekârlık, dolandırıcılık, yalan yere şahadet, yalan yere yemin, cürüm tasnii, iftira, irtikâp, rüşvet ve ihtilâs suçlarının birinden dolayı altı ay veya daha ziyade hapis cezasile veya asgarî haddi bir seneden aşağı olmamak üzere mükerrer hapis cezalarını müstelzim suçlarla mahkûm olan veya Türk vatandaşlığını terkeden veya vatandaşlıktan ıskat edilen memur ve müstahdemlere ve istihkaklarından sandık için tevkif edilen para temettüsüz iade edilerek hizmetle âlâkaları kesilir.

Bu kabilden olan tekaütlerin tekaüt aylıkları kesilir. Ancak bunların Türkiyede kalan ve Türk vatandaşlığını muhafaza eden ve bu kanuna göre aylık alması icap eden dul ve yetimlerinin hakları mahfuzdur.

MADDE 31 — Her ne suretle olursa olsun tekaüd olanlarla tekaüt iken ölenlerin dul ve yetimlerine tahsis edilecek aylığın % 50 si avans olarak verilir.

MADDE 32 — Sandıkça bağlanacak malûliyet, tekaüt, dul ve yetim aylıkları idareden veya sandıktan alınan aylığın tekabül ettiği ayın nihayet bulacağı günün ertesinden başlar.

MADDE 33 — Belediye ve belediyeye bağlı müesseselerle Belediyeler bankasından ayrılarak sandıkla alâkası kesilir. Tekrar hizmete alındıkları takdirde hukuk ve vekaip itibarile sandığa yeni dahil olmuş sayılır. Ancak idareden ayrıldıklarında her ne suretle olursa olsun sandıktan para almıyanların veya aldıkları paralar % 5 faizile birlikte sandığa yeniden girdiklerinde defaten ve tamamen iade edenlerin evvelki hizmet müddetleri de tekaüt hesabına ithal olunur. Bu gibilerden evvelce kesilen vergiler de Hazinece sandığa iade edilir.

MADDE 34 — Filî hizmeti 30 seneyi veya yaşı 60 ı dolduran memur ve müstahdemlerin hizmetlerine belediyece ve bankaca nihayet verilir. Şu kadar ki bunların bir müddet daha çalışmalarında idarece faide görülenlerin ancak 65 yaşına kadar istihdamlarına Dahiliye ve-

Mal. E.

MADDE 30 — Aleltilâk ağır hapis veya beş seneden ziyade hapis cezasile veyahut hırsızlık, emniyeti suiistimal, sahtekârlık, dolandırıcılık, yalan yere şahadet, yalan yere yemin, cürüm tasnii, iftira, irtikâp, rüşvet ve ihtilâs suçlarının birinden dolayı altı ay ve daha ziyade hapis cezasile veya asgârî haddi bir seneden aşağı olmamak üzere mükerrer hapis cezalarını müstelzim suçlarla mahkûm olan veya Türk vatandaşlığını terk eden veya vatandaşlıktan iskat edilen memur ve müstahdemlere ve istihkaklarından sandık için tevkif edilen para temettüsüz iade edilerek hizmetle alâkaları kesilir.

Bu kabilden olan tekaütlerin tekaüt aylıkları kesilir. Ancak bunların Türkiyede kalan ve Türk vatandaşlığını muhafaza eden ve bu kanuna göre aylık alması icabeden dul ve yetimlerin hakları mahfuzdur.

MADDE 31 — Her ne suretle olursa olsun tekaüt olanlarla tekaüt iken ölenlerin dul ve yetimlerine maaş tahsis edilinceye kadar ilk aylığın % 50 si avans olarak verilir.

MADDE 32 — Sandıkça bağlanacak malûliyet, tekaüt, dul ve yetim aylıkları idareden veya sandıktan alınan aylığın tekabül ettiği ayın nihayet bulacağı günün ertesinden başlar.

MADDE 33 — Belediyê ve belediyeye bağı müesseselerle Belediyeler bankasından ayrılanların sandıkla alâkası kesilir. Tekrar hizmete alındıkları takdirde hukuk ve vekaip itibarile sandığa yeni dahil olmuş sayılır. Ancak idareden ayrıldıklarında her ne suretle olursa olsun sandıktan para almayanların veya aldıkları paraları % 5 faizile birlikte sandığa yeniden girdiklerinde defaten ve tamamen iade edenlerin evvelki hizmet müddetleri de tekaüt hesabına idhal olunur. Bu gibilerden evvelce kesilen vergiler de Hazinece sandığa iade edilir.

MADDE 34 — Fili hizmeti 30 seneyi veya yaşı 60 ı dolduran memur ve müstahdemlerin hizmetlerine mensup oldukları idarelerce nihayet verilir. Şu kadar ki bunların bir müddet daha çalışmalarında idarece faide görülenlerin ancak 65 yaşına kadar istihdamlarına Dahiliye ve

B. E.

MADDE 29 — Aleltilak ağır hapis veya beş seneden ziyade hapis cezasile veyahut hırsızlık, emniyeti suiistimal, sahtekârlık, dolandırıcılık, yalan yere şahadet, yalan yere yemin, cürüm tasnii, iftira irtikâp, rüşvet ve ihtilâs suçlarının birinden dolayı altı ay ve daha ziyade hapis cezasile veya asgârî haddi bir seneden aşağı olmamak üzere mükerrer hapis cezalarını müstelzim suçlarla mahkûm olan veya Türk vatandaşlığını terkeden veya vatandaşlıktan iskat edilen memur ve müstahdemlere aylıklarından sandık için tevkif edilen para temettüsüz iade edilerek hizmetle alâkaları kesilir.

Bu kabilden olan müteakaitlerin tekaüt aylıkları kesilir. Ancak bunların Türkiyede kalan ve Türk vatandaşlığını muhafaza eden ve bu kanuna göre aylık alması icabeden dul ve yetimlerin hakları mahfuzdur.

MADDE 30 — Dahiliye encümeninin 31 nci maddesi aynen.

MADDE 31 — Maliye encümeninin 32 nci maddesi aynen.

MADDE 32 — Birinci madde mucibince bu sandığa dahil memurlardan memuriyet vazifesinden ayrılanların sandıkla alâkaları kesilir. Tekrar hizmete alındıkları takdirde hukuk ve vekaip itibarile sandığa yeni dahil olmuş sayılırlar. Ancak idareden ayrıldıklarında her ne suretle olursa olsun sandıktan para almayanların veya aldıkları paraları % 5 faizile birlikte sandığa yeniden girdiklerinde defaten ve tamamen iade edenlerin evvelki hizmet müddetleri de tekaüt hesabına ithal olunur. Bu gibilerden evvelce kesilen vergiler de Hazinece sandığa iade edilir.

MADDE 33 — Yaşı altmışı dolduran memur ve müstahdemlerin hizmetlerine, mensup oldukları idarelerce nihayet verilir. Şu kadar ki bunların bir müddet daha çalışmalarında idarece fayda görülenlerin ancak 65 yaşına kadar istihdamlarına Dahiliye vekili müsaade edebilir. Bu kanunda ya-

Hü.

Da. E.

MADDE 18— 3617 sayılı Sıhhiye vekâleti teşkilât kanununun 81 ve 82 nci maddesinde yazılı hükümler mahfuzdur.

Şu kadar ki, bu maaşlı memurların bu kanuna tâbi dairelerce tekaüdlükleri icra edildiği takdirde 1683 numaralı kanun mucibince verilecek hakları tekaüd sandığından tesviye edilir.

Bu memurları istihdam eden belediye ve müesseseler aylıkları tutarının % 10 nu her ay 12 nci madde mucibince kesecekleri ve verecekleri paralarla birlikte kendi bütçelerinden sandığa ödemeye mecburdurlar.

Kendilerinden sandık için para kesilmez.

900 numaralı kanun hükmü mahfuzdur.

Bu kanun hükmüne göre istihdam edeceklerin sandıkla alâkası yoktur.

MADDE 19 — Sandıktan bağlanan aylıklar 3 ayda bir peşin verilir. Peşin verilen aylık geri alınmaz.

MADDE 20 — Hangi memuriyetlerin bu kanun hükümlerinden istifade edebileceği Dahiliye vekâletince tayin olunur.

kili salâhiyettardır. Bu kanunda yazılı yaşlar için memur ve müstahdemlerin belediye ve bunlara bağlı müesseselerle Belediyeler bankasına girdikleri zaman nüfus hüviyet cüzdanında yazılı olan yaşları esastır. Hüviyet cüzdanında doğduğu ay yazılı olmıyanlar için 1683 numaralı askerî ve mülki tekaüt kanunundaki hüküm tatbik olunur. Fîli hizmeti hesabında altı ay ve ondan fazla kesirler için bir sene sayılır ve altı aydan eksik müddetler nazarı itibare alınmaz.

MADDE 35 — İhtisas mevkiinde bulunanların tekaütlüğünde 3656 sayılı kanunda mütehas-sısların tekaütlükleri için kabul edilen esaslar tatbik edilir .

MADDE 36 — İtfaiye hizmetlerinde çalışanların bilfiil bu hizmette geçirdikleri her sene tekaütlüklerinde bir buçuk sene sayılır.

MADDE 37 — 3017 sayılı Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâleti teşkilâtı kanununun 81 ve 82 nci maddesinde yazılı hükümler mahfuzdur.

Şu kadar ki bu maaşlı memurların bu kanuna tâbi dairelerce tekaütlükleri icra edildiği takdirde 1683 sayılı kanun mucibince verilecek hakları tekaüt sandığından tesviye edilir.

Bu memurları istihdam eden belediye ve müesseseler aylıkları tutarının % 10 nunu her ay 12 nci madde mucibince kesecekleri ve verecekleri paralarla birlikte kendi bütçelerinden sandığa ödemeğe mecburdurlar.

Kendilerinden sandık için para kesilmez.

900 numaralı kanun hükmü mahfuzdur.

900 numaralı kanun hükmüne göre istihdam edilecekler umumî ve mülhak ve dairei hususiye bütçelerinden mütekait olup da belediyelerde veya buna bağlı müesseselerle belediyeler bankasında istihdam edilmekte bulunan memurların sandıkla alâkası yoktur.

MADDE 38 — Sandıktan bağlanan aylıklar üç ayda bir peşin verilir. Peşin verilen aylık geri alınmaz.

MADDE 39 — Belediyeler İmar heyeti fen şefliği kadrosunda bulunan memur ve müstahdemlerde işbu kanun hükmüne tâbidir.

Mal. E.

B. E.

kili müsaade edebilir. Bu kanunda yazılı yaşlar için memur ve müstahdemlerin birinci maddede zikredilen idarelere girdikleri zaman nüfus hüviyet cüzdanlarında yazılı olan yaşlar esastır. Hüviyet cüzdanında doğduğu ay yazılı olmayanlar için 1683 numaralı askerî ve mülkî tekaüt kanunundaki hüküm tatbik olunur. Filî hizmeti hesabında altı ay ve ondan fazla kesirler bir sene sayılır ve altı aydan eksik müddetler nazarı itibare alınmaz.

MADDE 35 — İhtisas mevkiinde bulunanların tekaütlüğünde 3656 sayılı kanunda mütehasısların tekaütlükleri için kabul edilen esaslar tatbik edilir.

MADDE 36 — İtfaiye hizmetlerinde çalışanların bilfiil bu hizmette geçirdikleri her sene tekaütlüklerinde bir buçuk sene sayılır.

MADDE 37 — 3017 sayılı Sıhhat ve içtimâî muavenet vekâleti teşkilâtı kanununun 81 ve 82 nci maddelerinde yazılı hükümler mahfuzdur.

Şu kadar ki bu maaşlı memurların bu kanuna tâbi dairelerce tekaütlükleri icra edildiği takdirde 1683 sayılı kanun mucibince verilecek hakları tekaüt sandığından tesviye edilir.

Bu memurları istihdam eden idareler aylıklarının tutarının % 10 nu her ay 12 nci madde mucibince kesecekleri ve verecekleri paralarla birlikte kendi bütçelerinden sandığa ödemeğe mecburdurlar.

Kendilerinden sandık için para kesilmez.

MADDE 38 — 900 numaralı kanun hükmüne göre istihdam edileceklerle umumî ve mülhak ve idarei hususiye bütçelerinden mütekait olup ta bu kanunun birinci maddesinde zikredilen idarelerde istihdam edilmekte bulunan memurların sandıkla alâkası yoktur.

MADDE 39 — Sandıktan bağlanan aylıklar üç ayda bir peşin verilir. Peşin verilen aylık geri alınmaz.

zılı yaşlar için memur ve müstahdemlerin birinci maddede zikredilen idarelere girdikleri zaman nüfus hüviyet cüzdanlarında yazılı olan yaşlar esastır. Hüviyet cüzdanında doğduğu ay yazılı olmayanlar için 1683 numaralı Askerî ve mülkî tekaüt kanunundaki hüküm tatbik olunur. Filî hizmeti hesabında altı ay ve ondan fazla kesirler bir sene sayılır ve altı aydan eksik müddetler nazarı itibare alınmaz.

MADDE 34 — Maliye encümeninin 35 nci maddesi aynen.

MADDE 35 — Maliye encümeninin 36 nci maddesi aynen.

MADDE 36 — Maliye encümeninin 37 nci maddesi aynen.

MADDE 37 — 900 numaralı kanun hükmüne göre istihdam edileceklerle umumî ve mülhak ve hususî idare bütçelerinden tekaüt olup da bu kanunun birinci maddesinde zikredilen idarelerde istihdam edilmekte bulunan memurlar sandıkla alâkalandırılmazlar.

MADDE 38 — Maliye encümeninin 39 ncu maddesi aynen.

Hü.

MADDE 21 — Bu kanun 2264 sayılı kanun hükümlerine tâbi belediyelerle, bunlara bağlı müesseselere şamil değildir.

MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun meriyetinden evvel belediyelerde ve belediyeler bankasında ve belediyelere bağlı müesseselerde bu kanuna tâbi vazifelerde geçirilen hizmet müddetinin ilk beş senesi mecburî ve ikinci beş senesi ihtiyarî olmak üzere aşağıdaki şartlar dairesinde hizmet müddetine eklenir.

A - Mecburî olarak mahsub edilecek devrede aldıkları aylıkların mecmuunun % 5 i Sandıkça hesaplarına borç kaydedilir.

B - İhtiyarî olan devreye aid hizmetini saydırmak isteyenler kanunun meriyetinden itibaren iki ay zarfında mensub oldukları idareler vasıtasile sandığa müracaata mecburdurlar.

C - A ve B fıkraları mucibince geçmiş senelere aid hizmetleri kabul edilenlerin kabul edilen müddet zarfında aldıkları aylıklarının % 5 i hesaplarına borç kaydedilir.

Bu borçlar kanunun meriyetini takip eden 4 ncü ay başından itibaren her ay aylıklarından % 5 tekaüd aidatına ilâveten ve aynı şekiller dahilinde kesilir.

Tazminat almak suretile ayrılanların tazminatından borçları aidat esaslarına göre mahsub edilir.

Tekaüd olmak suretile ayrılanların bakiye borçları tekaüd aylıklarından % 5 tevkifata devam edilmek suretile tahsil olunur. Ölenlerin borçları sakit olur.

MADDE 22 — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

Da. E.

MADDE 40 — Bu kanun 2264 sayılı kanun hükümlerine tâbi belediyelerle bunlara bağlı müesseselere şamil değildir.

MADDE 41 — Bu kanunun tatbik suretlerini mübeyyin bir nizamname yapılır.

MADDE 42 — Bu kanunun neşrini müteakip belediyelerle bunlara bağlı müesseseler ve Belediyeler bankası ve İmar heyetine bağlı fen şefliği memurlarının sicilleri Dahiliye vekâletince hazırlanacak esaslar dahilinde tanzim ve ikmal ettirilir.

MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun meriyetinden evvel belediyelerde ve Belediyeler bankasında ve belediyelere bağlı müesseselerde bu kanuna tâbi vazifelerde geçirilen hizmet müddetinin ilk beş senesi mecburî ve ikinci beş senesi ihtiyarî olmak üzere aşağıdaki şartlar dairesinde hizmet müddetine eklenir.

A) Mecburî olarak mahsup edilecek devrede aldıkları aylıkların mecmuunun % 5 i sandıkça hesaplanarak borç kaydedilir.

B) İhtiyarî olan devreye ait hizmetini saydırmak isteyenler kanun meriyetinden evvel iki ay zarfında mensup oldukları idareler vasıtasile sandığa müracaata mecburdurlar.

C) A ve B fıkraları mucibince geçmiş senelere ait hizmetleri kabul edilen müddet zarfında aldıkları aylıklarının % 5 i hesaplarına borç kaydedilir.

Bu borçlar kanun meriyetini takip eden dördüncü ay başından itibaren her ay aylıklarından % 5 tekaüd aidatına ilâveten ve aynı şekiller dahilinde kesilir.

Tazminat almak suretile ayrılanların tazminatından borçları aidat esaslarına göre mahsup edilir.

Tekaüd olmak suretile ayrılanların bakiye borçları tekaüd aylıklarından % 5 tevkifata devam edilmek suretile tahsil olunur.

Ölenlerin borçları sakit olur.

MADDE 43 — Bu kanun 1 haziran 1941 tarihinden muteberdir.

Mal. E.

MADDE 40 — Bu kanun 2264 sayılı kanun hükümlerine tâbi belediyelerle bunlara bağlı müesseselere şamil değildir.

MADDE 42 — Bu kanunun neşrini müteakip belediyelerle bunlara bağlı müesseseler ve belediyeler bankası ve imar heyetine bağlı fen şefliği memurlarının sicilleri Dahiliye vekâletince hazırlanacak esaslar dahilinde tanzim ve ikmal ettirilir.

MUVAKKAT MADDE — Bu kanunun meriyetinden evvel belediyelerde ve Belediyeler bankasında ve belediyeler imar heyetine bağlı fen şefliğinde ve belediyelere bağlı müesseselerde bu kanuna tâbi vazifelerde geçirilen hizmet müddetinin ilk beş senesi mecburî ve ikinci beş senesi ihtiyarî olmak üzere aşağıdaki şartlar dairesinde hizmet müddetine eklenir.

A) Mecburî olarak mahsup edilecek devrede aldıkları aylıkların mecmuunun % 5 i sandıkça hesaplanarak borç kaydedilir.

B) İhtiyarî olan devreye ait hizmetini saydırmak isteyenler kanunun meriyetinden itibaren iki ay zarfında mensup oldukları idareler vasıtasile sandığa müracaata mecburdurlar.

C) A ve B fıkraları mucibince geçmiş senelere ait hizmetleri kabul edilen müddet zarfında aldıkları aylıklarının % 5 i hesaplarına borç kaydedilir.

Bu borçlar kanunun meriyetini takip eden dördüncü ay başından itibaren her ay aylıklarından % 5 tekaüt aidatına ilâveten ve aynı şekiller dahilinde kesilir.

Tazminat almak suretile ayrılanların tazminatından bakiye borçları aidat esaslarına göre mahsup edilir.

Tekaüt olmak suretile ayrılanların bakiye borçları tekaüt aylıklarından % 5 tevkifata devam edilmek suretile tahsil olunur.

Ölenlerin borçları sakıt olur.

MADDE 43 — Bu kanun 1 haziran 1941 tarihinden muteberdir.

B. E.

MADDE 39 — Maliye encümenininin 40 nci maddesi aynen.

MUVAKKAT MADDE 1 — Bu kanunun birinci maddesinde yazılı memurların sicilleri Dahiliye vekâletince hazırlanarak esaslar dahilinde tanzim ve ikmal ettirilir.

MUVAKKAT MADDE 2 — Bu kanunun meriyete girdiği tarihte birinci maddede yazılı memuriyet ve vazifelerde bulunanların bu kanuna tâbi vazifelerde evvelce geçirdikleri hizmet müddetinin son on senesi aşağıdaki şartlar dairesinde hizmet müddetine eklenir:

A) Bu on senelik hizmetini saydırmak isteyenler kanunun meriyetinden itibaren iki ay zarfında mensup oldukları idareler vasıtasile sandığa müracaata mecburdurlar,

B) On senelik müddet zarfında aldıkları aylıkların mecmuunun % 5 i sandıkça hesaplanarak kendilerine borç kaydedilir.

Bu borçlar kanunun meriyetini takip eden dördüncü ay başından itibaren her ay aylıklarından % 5 olarak tekaüt aidatının ilâveten ve aynı esaslar dahilinde kesilir.

Borçlarını tamamen ödemededen tazminat almak suretile bu kanunun umumî hükümleri dairesinde sandıkla alâkası kesilenlerin bakiye borçları alacaklarından indirilir.

Tekaüt olmak suretile ayrılanların bakiye borçları tekaüt aylıklarından % 5 tevkifata devam edilmek suretile tahsil olunur.

Ölenlerin borçları sakıt olur.

MADDE 40 — Bu kanun 1 temmuz 1941 tarihinden itibaren meridir.

Hü.

MADDE 23 — Bu kanunun hükümlerini yürütmeye İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

6 - VI - 1940

Bş. V.	Ad. V.	M. M. V.
<i>Dr. R. Saydam</i>	<i>Fethi Okyar</i>	<i>S. Arıkan</i>
Da. V.	Ha. V.	Mal. V.
<i>Fayık Öztrak</i>	<i>Ş. Saracoğlu</i>	<i>F. Ağralı</i>
Mf. V.	Na. V.	İk. V.
<i>Yücel</i>	<i>A. F. Cebesoy</i>	<i>H. Çakır</i>
S. İ. M. V.	G. İ. V.	Zr. V.
<i>Dr. H. Alataş</i>	<i>R. Karadeniz</i>	<i>Muhlis Erkmen</i>
Mü. V.	Ti. V.	
<i>A. Çetinkaya</i>	<i>N. Topcoğlu</i>	

Da. E.

MADDE 44 — Bu kanunun hükümlerini yürütmeye İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

Mal. E.

MADDE 44 — Bu kanunun hükümlerini yürütmeğe İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

B. E.

MADDE 41 — Bu kanunun hükümlerini icraya İcra Vekilleri Heyeti memurdur.

